

PSALMEN

2, 45, 72, 110

De koninklijke en priesterlijke heerschappij
van de Messias

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/2-45-72-110

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Vier psalmen over de Messiaanse Koning	4 min	5
2	De Gezalfde als Koning, Priester en Profeet	3 min	7
3	Twee visies op het Koninkrijk van Christus	3 min	8
4	Inleiding en lezing van Psalm 2	2 min	10
5	De vier delen van Psalm 2	3 min	12
6	De opstand tegen Gods gezag	2 min	13
7	Gods banden van liefde verworpen	2 min	14
8	Psalm 2 vervuld bij de kruisiging	4 min	16
9	God lacht om menselijke hoogmoed	4 min	18
10	Gods Koning regeert nu al op Sion	5 min	20
11	Sion als beeld van Gods gemeente	3 min	22
12	De opstanding van Gods Zoon	5 min	24
13	De volken als erfdeel van Christus	3 min	27
14	De onbreekbare ijzeren scepter	5 min	29

15	Onderwerping en gebed voor de volken	3 min	32
16	Psalm 45: de Koning en Zijn bruid	6 min	34
17	Het liefdeslied over Christus en de gemeente	2 min	38
18	De schoonheid en genadige woorden van Jezus	4 min	39
19	De geestelijke strijd van de Koning	2 min	42
20	De scepter en het recht om te regeren	2 min	43
21	Gerechtigheid, godsvrees en vreugde	2 min	44
22	De geur van Christus en de koningin	2 min	45
23	De bruid verlaat haar oude leven	3 min	47
24	De kinderen van Christus als vorsten	2 min	49
25	Psalm 72: de rechtvaardige wereldkoning	7 min	50
26	Ontferming en voorspoed in Zijn Koninkrijk	3 min	54
27	Psalm 110: Davids Zoon en Heere	3 min	55
28	Christus regeert aan Gods rechterhand	5 min	57
29	Regeren te midden van Zijn vijanden	3 min	60

30	Het vrijwillige en heilige leger	5 min	62
31	Een eeuwig priesterschap met Gods eed	2 min	65
32	Christus als Priester naar Melchizedek	5 min	66
33	De volhardende strijd en eindoverwinning	5 min	69
	Om verder te lezen		72

1

Vier psalmen over de Messiaanse Koning

Je kunt Psalm 2 openslaan. Ik wil graag vier Psalmen bestuderen. De reden daarvoor is dat deze vier een klasse apart vormen. We hebben al gezegd dat de Psalmen in categorieën kunnen worden ingedeeld. De Psalmen die we al hebben bestudeerd, te beginnen met Psalm 1 en met daarnaast Psalm 19 en Psalm 119, gingen allemaal over de deugden en heerlijkheden van het Woord van God en over de waarde van het Woord van God. Maar wanneer we bij Psalm 2 komen, komen we bij een totaal andere categorie Psalmen. Deze Psalm is duidelijk wat we messiaans noemen. Dat wil zeggen dat hij te maken heeft met de Messias, of Christus.

Messias is natuurlijk het Hebreeuwse woord dat 'de Gezalfde' betekent. Christos, waarvan ons woord Christus is afgeleid, is het Griekse woord voor hetzelfde. Messias en Christus zijn hetzelfde woord in verschillende talen, en beide betekenen 'de Gezalfde'. Meteen aan het begin van deze Psalm wacht de psalmist er niet mee ons kennis te laten maken met Degene om Wie alle Psalmen werkelijk draaien, Degene Die ze allemaal aan ons proberen te onthullen, en dat is de Gezalfde. Zoals er in vers 2 staat:

De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde:

PSALMEN 2:2

Dat wil zeggen: de Messias.

Dit is een profetie over de Messias. Als we daar bij het lezen nog enige twijfel over hebben, kunnen we behoorlijk overtuigd raken door te kijken naar de manier waarop deze Psalm in het Nieuwe Testament werd aangehaald. Deze Psalm werd in het Nieuwe Testament heel vaak aangehaald, steeds met betrekking tot Jezus' eerste komst. We zullen het zo meteen over enkele van die citaten hebben.

Ik ben van plan Psalm 2, Psalm 45, Psalm 72 en Psalm 110 te behandelen. De meeste van die Psalmen zijn erg kort. Psalm 72 is iets langer dan de andere, maar zelfs die is niet buitengewoon lang. We zouden ze moeten kunnen behandelen, als ik de verleiding kan weerstaan om je alles te vertellen wat ik erover wil bespreken. Deze Psalmen zitten zo vol. Ik zou gemakkelijk een hele lezing aan elk ervan kunnen besteden, maar dan zouden we nooit het boek Psalmen afmaken. Daarom zullen we ze als groep behandelen en er hopelijk één samenhangend beeld uit opdoen.

Deze vier Psalmen zijn niet alleen messiaans, zoals veel andere Psalmen messiaans zijn, maar ze geven in het bijzonder een beeld van het Koninkrijk van de Messias. Zoals ik al zei, betekent Messias 'de Gezalfde'. Hij zou een koning zijn. Dat was wat de Joden verwachtten. Ze verwachtten een koning. God zou een koning zenden, en de belofte was aan David gedaan. God had David in 2 Samuel 7 het volgende gezegd:

Hij zou voor David een zoon doen opstaan die in zijn plaats op zijn troon zou zitten, voor eeuwig zou regeren en een eeuwige heerschappij zou hebben.

Het is duidelijk dat Salomo, de zoon van David, die in zijn plaats op zijn troon zat, geen eeuwige heerschappij had. De Joden gingen begrijpen dat deze belofte betrekking moest hebben op een toekomstige koning die alle andere koningen zou overtreffen. Hij zou de grote koning zijn, de laatste koning, de grote bevrijder van de Joden uit de macht van hun vijanden. Hij zou komen, hen uit de handen van hun vijanden redden en over hen regeren.

In de periode na de ballingschap, na de Babylonische gevangenschap, begonnen veel Joden te denken dat Hij duizend jaar zou regeren. Veel rabbijnen begonnen te leren dat de Messias, wanneer Hij kwam, duizend jaar zou regeren. Dat wordt nergens in het Oude Testament gezegd, maar toch werd het een traditionele opvatting onder de Joden.

2

De Gezalfde als Koning, Priester en Profeet

Deze Messias zou een koning zijn, en het woord gezalfd betekent letterlijk iemand over wie olie is uitgegoten. Een zalving was een ceremonie waarbij olie over het hoofd van iemand werd uitgegoten. Het was een symbolische handeling waarmee die persoon werd gewijd, of waarmee die persoon in een ambt werd aangesteld. Er waren in de Schrift drie groepen mensen die op deze manier, door olie over hen uit te gieten, in een ambt werden aangesteld.

Er waren koningen. Iedere koning werd op deze manier aangesteld. De profeet Samuel goot bijvoorbeeld olie over het hoofd van Saul, en de zalving kwam op hem om de eerste koning van Israël te zijn. Daarna werd iedere koning die hem opvolgde gezalfd, ook David. David werd door Samuel tot koning gezalfd voordat Saul zijn ambtstermijn zelfs maar had voltooid. Iedere koning werd als onderdeel van zijn aanstelling gezalfd, en daarom kon een gezalfde naar een koning verwijzen.

Er waren anderen die al werden gezalfd voordat er koningen in Israël waren. De priesters werden door God gezalfd. Mozes was degene die daadwerkelijk olie over hen uitgoot, maar ze werden door God gezalfd en in hun ambt aangesteld. De symbolische handeling bij de ceremonie van hun aanstelling was dat Mozes olie over hun hoofd uitgoot: Aäron en zijn zonen, en later de andere priesters. Zalving was dus ook een ceremonie voor de aanstelling van priesters.

Er is voor zover ik weet nog maar één andere groep mensen die op deze manier in een ambt werd aangesteld, en de meesten van hen werden niet op deze manier aangesteld. Maar we kennen één geval. De profeet Elisa trad toe tot het profetische ambt toen Elia olie over hem uitgoot. We hebben geen verslag waarin een van de andere profeten op die manier werd aangesteld, maar we hebben ten minste één geval waarin een profeet werd gezalfd om zijn bediening te vervullen, en dat was Elisa. Koningen, priesters en profeten werden dus gezalfd. Wanneer er over de Messias als de Gezalfde werd gesproken, droeg die aanduiding al die gedachten met zich mee. Hij zou een koning, een priester en een profeet zijn.

Dat werd niet te allen tijde door alle Joden volledig begrepen, maar die gedachte werd door heel de Schrift heen verder ontwikkeld. Mozes had bijvoorbeeld over Hem gesproken als een profeet. In Deuteronomium 18:18 zei hij:

Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken.

DEUTERONOMIUM 18:18

Hij sprak over de Messias. Ik geloof niet dat we in de Psalmen een verwijzing hebben naar Jezus als profeet, maar we hebben wel verwijzingen naar zowel Zijn koninklijke als Zijn priesterlijke bediening. In de Psalmen die we gaan bekijken, vinden we verwijzingen naar die dingen.

3

Twee visies op het Koninkrijk van Christus

In feite ligt de nadruk in deze Psalmen vooral op het koninklijk priesterschap, dat wil zeggen op het koninklijke en priesterlijke ambt van de Messias en op het koninkrijk dat Hij brengt, dat Hij vestigt. Eén ding dat we natuurlijk moeten uitzoeken, misschien meteen aan het begin, is wanneer dit koninkrijk volgens de Schrift begint. Er bestaan namelijk onder christenen twee basistheorieën, twee interpretaties van de Schrift die dit punt verschillend zien.

Sommigen geloven dat het koninkrijk sinds de eerste komst van Christus gevestigd is, dat Hij het koninkrijk bij Zijn komst heeft gevestigd en dat Zijn koninkrijk nu aanwezig is, dat Hij op dit moment over Zijn volk regeert. Hij regeert niet in letterlijke zin. Dat wil zeggen: Hij zit niet zichtbaar op een troon die mensen kunnen zien, waar mensen letterlijk voor Hem kunnen buigen, Zijn stem kunnen horen, Hem kunnen zien en Hem besluiten kunnen horen uitvaardigen enzovoort, zoals dat bij een lichamelijke, sterfelijke koning zou kunnen. Maar Hij regeert geestelijk over Zijn volk

door Zijn Geest. Wij worden opnieuw geboren en gaan zo Zijn koninkrijk binnen; wij maken nu deel uit van Zijn koninkrijk. Dat is natuurlijk een van de opvattingen, en dat is mijn opvatting.

Er bestaat ook de opvatting dat het koninkrijk nog toekomstig is. Volgens die opvatting bood Jezus het koninkrijk aan de Joden aan toen Hij de eerste keer kwam. Maar door Hem te kruisigen, deden zij in wezen afstand van hun voorrecht dat Hij het koninkrijk zou vestigen, en nam Hij het weer mee naar de hemel. Hij zal het koninkrijk brengen wanneer Hij komt. Dat zal een toekomstige, duizend jaar durende heerschappij van het duizendjarig rijk zijn, waarin Jezus op aarde zal regeren. Deze opvatting neemt de Joodse traditie van duizend jaar over en lijkt in de ogen van sommigen steun te vinden in Openbaring 20, waar naar duizend jaar wordt verwezen, hoewel daar niet noodzakelijk wordt aangegeven op welke periode die duizend jaar betrekking hebben.

Hoe dan ook, dat zijn de twee opvattingen. De ene opvatting is dat Jezus het koninkrijk vestigde toen Hij kwam, dat het een koninkrijk was waarin mensen uit alle volken zouden worden opgenomen, en dat het een geestelijk koninkrijk is en geen zichtbaar, aards koninkrijk. Dat is, zoals ik al zei, mijn eigen opvatting.

De andere opvatting is dat het meer een lichamelijk koninkrijk is, dat Jezus werkelijk op een letterlijke troon in Jeruzalem zou moeten zitten en dat het een Joods koninkrijk zal zijn. De heidenen kunnen er alleen deel aan hebben voor zover zij zich onderwerpen aan de Joden, aan het Joodse volk, omdat het een Joods koninkrijk zal zijn. Volgens die opvatting zal er ook een tempel in Jeruzalem worden herbouwd en zullen er offers worden gebracht — er zullen opnieuw dierenoffers worden gebracht — en zullen er nog heel veel andere dingen gebeuren die mij volkomen in strijd lijken met alles wat het Nieuwe Testament leert.

Maar dat zijn de twee opvattingen. Wanneer we deze Psalmen bestuderen, zullen we zien hoe de Joodse verwachting van zo'n koninkrijk zich heeft ontwikkeld. De Psalmen waren een van de plaatsen waar zo'n koninkrijk werd voorzien, en natuurlijk deden de profeten dat ook.

4

Inleiding en lezing van Psalm 2

Ik zal deze Psalmen lezen en ze een voor een bespreken. Daarna wil ik proberen de fundamentele dingen die we uit deze Psalmen over de Messias te weten komen, samen te vatten. Bedenk dat al deze Psalmen minstens duizend jaar vóór Christus zijn geschreven. De Psalmen die we gaan lezen, zijn door David geschreven, met uitzondering van één, die door Salomo is geschreven. Psalm 72 is door Salomo geschreven. Eigenlijk is volgens mij niet bekend wie Psalm 45 heeft geschreven, maar Psalm 2 en Psalm 110 zijn allebei door David geschreven. Ze werden dus ongeveer duizend jaar vóór Christus geschreven en gaven aanleiding tot de messiaanse verwachting die Jezus vervulde.

Ik wil Psalm 2 eerst zonder commentaar voorlezen en hem daarna bespreken:

Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen! Die in de hemel woont, zal lachen, de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, in Zijn brandende toorn hun schrik aanjagen. Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg. Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk. Nu dan, koningen, handel verstandig. Laat u onderwijzen, rechters van de aarde. Dien de HEERE met vreze, verheug u met huiver. Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!

PSALMEN 2:1-12

Dit is een prachtige psalm zodra je begrijpt waar hij over gaat. Waarschijnlijk waren er, zelfs als je niet volledig begrijpt waar hij over gaat, gedeelten die grote indruk op je maakten. Maar als je eenmaal de hele psalm begrijpt, zal dit volgens mij een van je absolute favorieten zijn, vanwege wat hij over Jezus en Zijn Koninkrijk zegt.

5

De vier delen van Psalm 2

Hij laat zich heel natuurlijk verdelen in groepen van drie verzen, net zoals we zagen bij de eerste psalm, die zes verzen telde. Die viel uiteen in twee helften van elk drie verzen. Zo valt deze psalm, die twaalf verzen telt, uiteen in vier gelijke delen van elk drie verzen.

Als ik de inhoud van elke groep kort mag samenvatten: de eerste drie verzen gaan over de opstand tegen God en tegen Christus, die wordt gevoerd door de koningen en heersers van de aarde. Dat zijn de eerste drie verzen. Daarna, in de volgende drie verzen, vers 4 tot en met 6, krijgen we Gods reactie in de hemel op deze opstand. Hoe reageert Hij? Voelt Hij Zich bedreigd? Is Hij bang? Vraagt Hij Zich af of Zijn Koninkrijk zal blijven bestaan? We lezen daarover in vers 4 tot en met 6.

Dan, in vers 7 tot en met 9, het volgende kwart, vinden we Gods opdracht aan de opgestane Christus. Ik zal die uitspraak zo meteen vanuit de Schriften onderbouwen, maar het gaat om vers 7 tot en met 9. We gaan nu over van Gods reactie op de opstand naar Zijn reactie op Christus. Hij geeft Christus, kort gezegd, de opdracht om de wereld te vragen, en Hij zal die aan Hem geven.

Dan bevatten de laatste drie verzen goede raad voor heersers. De eerste drie verzen laten zien dat de heersers tegen God in opstand komen, en de laatste drie verzen zeggen tegen hen: 'Je kunt je maar beter aan Christus onderwerpen voordat Hij boos wordt.' Daar komt het in wezen op neer. En zo zien we dat het in deze vier gedeelten uiteenvalt.

Ik wil de verzen graag snel langslopen en ondertussen enkele Schriftgedeelten in het Nieuwe Testament opzoeken die over deze psalm gaan. Hij wordt waarschijnlijk op minstens negen verschillende plaatsen in het Nieuwe Testament aangehaald. Als ik ze nu in gedachten naga, geloof ik dat er minstens negen verschillende aanhalingen ervan in het Nieuwe Testament staan. Hij wordt aangehaald in Handelingen hoofdstuk 4, vers 25. Dit zijn de plaatsen waar gedeelten eruit worden aangehaald: Handelingen 4:25, Handelingen 13:33, Hebreeën 1:5, en vervolgens drie keer in het boek Openbaring: Openbaring 2:27, Openbaring 12:5 en Openbaring 19:15.

De andere drie keren dat hij voorkomt, wordt er volgens mij op gezinspeeld in plaats van dat hij wordt aangehaald. Dat gebeurt in de verwijzingen naar de doop van Jezus en Zijn verheerlijking die we in de drie synoptische evangeliën vinden, en ook in hoofdstuk 1 van 1 Petrus of 2 Petrus. Daar zullen we het over hebben wanneer we eraan toekomen.

6

De opstand tegen Gods gezag

Laten we kijken naar deze eerste drie verzen, die over de opstand gaan. Wat wordt hier nu eigenlijk gezegd? Er staat:

Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is?

PSALMEN 2:1

Bedenk dat het woord ‘heathen’ ‘de heidenen’ betekent.

In de Schriften, vooral bij de profeten en in de Psalmen, is ‘het volk’ een uitdrukking die gewoonlijk naar de Joden verwijst. In de Engelse vertaling waarop deze uitleg is gebaseerd, staat hier een tegenstelling tussen ‘the heathen’ en ‘the people’, die de spreker opvat als de heidenen en de Joden. In de HSV is die tegenstelling minder zichtbaar, omdat daar ‘de heidenvolken’ en ‘de volken’ staat. Dat zijn beide categorieën, die samen de hele mensheid omvatten, en zij komen tegen God in opstand. Ze gaan tekeer. Ze bedenken of beramen een vergeefs plan.

Wat is hun plan? Dat wordt ons in vers 3 verteld. Ze willen de banden verbreken, dat wil zeggen Gods banden, zoals we zullen zien. Er staat in vers 2:

De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde:

PSALMEN 2:2

Dat wil zeggen dat de leiders van de wereldse volken samenspannen tegen God, zoals we zullen zien. Ze beraadslagen samen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde, of Zijn Christus, en zeggen:

Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen!

PSALMEN 2:3

God heeft ons banden en koorden opgelegd. Dat wil zeggen dat Hij ons in Zijn dienst heeft gebracht. God heeft bepaalde rechten op ons leven. Hij heeft ons tenslotte geschapen. Daarom heeft Hij wetten gegeven die sommige mensen erg beklemmend vinden. Sommige mensen houden er niet van dat er regels zijn. Ze zouden graag volledig vrij en onafhankelijk van elk gezag zijn. Maar het is duidelijk dat God niet van plan is dat dit voor ons zo zal zijn. Hij wil dat wij onder Zijn gezag staan.

7

Gods banden van liefde verworpen

Voor sommige mensen is dit slavernij. Ze hebben God niet lief en daarom vinden ze Zijn banden en Zijn koorden onaangenaam. Hij verwijst inderdaad naar Zijn koorden in Hosea hoofdstuk 11, vers 4. Dat is een interessante passage, omdat daar staat dat Zijn koorden koorden van liefde zijn. Dit is Hosea 11:4.

God spreekt over hoe Hij met de Joden omging nadat Hij hen uit Egypte had geleid, toen ze in de dagen van Mozes door de woestijn trokken. Hij zegt:

Ik trok hen met menselijke touwen, met koorden van liefde. Ik was voor hen als zij die het juk van op hun kaken omhoogtillen, en Ik reikte hem voer toe.

HOSEA 11:4

Met andere woorden: Ik voedde hen en Ik nam hun juk weg. Ik bevrijdde hen uit de slavernij. Maar Hij zegt:

Ik heb hen geleid met menselijke tederheid en met banden van liefde.

Wat 'touwen van een mens' betekent, is niet zo heel duidelijk uit te leggen, maar het is duidelijk dat Hij verwijst naar koorden van liefde. Datgene waarmee Hij hen aan Zich bond, was liefde. Maar zij willen Zijn liefde niet. Ze werpen Zijn liefde van zich af. Ze willen Zijn gezag niet. Ze willen geen relatie met Hem. Ze zeggen: 'Laten we deze banden van ons afbreken. Laten we Zijn koorden van ons afwerpen. We willen niet onder Hem staan.'

Zoals de Joden zeiden in een van de gelijkenissen die Jezus vertelde:

En zijn burgers haatten hem en stuurden hem een gezantschap na om te zeggen: Wij willen niet dat deze man koning over ons zal zijn.

LUKAS 19:14

Toen Jezus voor Pilatus stond en Pilatus Hem probeerde vrij te laten, zeiden de Joden:

Maar zij schreeuwden: Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Moet ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan de keizer.

JOHANNES 19:15

Toen Pilatus vroeg:

Moet ik jullie koning kruisigen?

zeiden zij:

Wij hebben geen koning behalve Caesar.

Ze wilden niet dat Jezus hun Koning was. Om eerlijk te zijn wilden ze Caesar ook niet. Maar ze dachten dat Pilatus eerder aan hen zou toegeven als ze zeiden dat ze trouw waren aan Caesar. Ze konden dus net zo goed zeggen wat hun goed uitkwam.

8

Psalm 2 vervuld bij de kruisiging

Als je naar Handelingen hoofdstuk 4 gaat, zien we dat deze verzen daar voor ons worden aangehaald. Het is belangrijk erop te letten hoe ze worden aangehaald. Dit was toen de apostelen aan het bidden waren. Het Sanhedrin had hen ermee bedreigd dat het niet goed met hen zou aflopen als ze nog langer in de Naam van Jezus zouden prediken. Dus komen ze bij elkaar en houden ze een gebedsbijeenkomst. Dat vinden we in Handelingen hoofdstuk 4. Midden in hun gebed zeggen ze in vers 25:

en Die bij monde van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat inhoudsloos is?

HANDELINGEN 4:25

Let erop dat de Engelse vertaling in Psalm 2 'anointed' gebruikt en dit in Handelingen 4:26 weergeeft als 'Christ'. De HSV gebruikt op beide plaatsen 'Gezalfde'. Want in de Psalm lezen we:

De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde:

PSALMEN 2:2

maar 'de Gezalfde' wordt daar weergegeven als 'Zijn Christus'. Dat is het citaat uit de eerste twee verzen van Psalm 2, en vervolgens leggen ze het uit. Ze zeggen:

Want, in waarheid, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen, om alles te doen wat Uw hand en Uw raadsbesluit van tevoren bepaald had dat er gebeuren zou.

HANDELINGEN 4:27-28

Met andere woorden, ze denken terug aan de manier waarop Jezus door de rechtbank werd veroordeeld en gekruisigd. Het waren Herodes en Pontius Pilatus, de Joodse en heidense koningen of bestuurders, samen met de heidenen en het volk Israël. Dus de heidenen waren erbij betrokken en de Joden waren erbij betrokken. Ze zeggen dat dit Psalm 2 beslist vervult: al deze mensen spanden samen om het gezag van Christus omver te werpen. Ze zeiden:

Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen! Die in de hemel woont, zal lachen, de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, in Zijn brandende toorn hun schrik aanjagen. Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg. Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk. Nu dan, koningen, handel verstandig. Laat u onderwijzen, rechters van de aarde. Dien de HEERE met vreze, verheug u met huiver. Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!

PSALMEN 2:1-12

Dat was hun houding.

We moeten zeggen dat dit beslist ook de houding is van de koningen van de aarde in onze tijd, samen met de meeste mensen die geen koning zijn. De meeste mensen willen God niet gehoorzamen. Ze willen niet onder Zijn gezag staan. In sommige gevallen proberen ze hun hele leven van Hem af te komen. Ze proberen excuses te vinden om niet in Hem te geloven. Of zelfs als ze wel in Hem geloven, zoeken ze excuses om Hem naast zich neer te leggen, omdat ze Hem onrechtvaardig vinden, verbitterd over Hem zijn of daar een andere reden voor hebben. Mensen vinden allerlei manieren om te proberen Gods gezag van zich af te werpen.

9

God lacht om menselijke hoogmoed

Maar hoe reageert God hierop? Dat lezen we in de volgende drie verzen:

Die in de hemel woont, zal lachen, de Heere zal hen bespotten.

PSALMEN 2:4

Het beeld van God Die lacht, komt niet vaak voor in de Schrift. De enige andere verwijzing in de Bijbel naar God Die lacht die ik ken, staat in Psalm 37:13. Daar zien we God opnieuw lachen om de goddeloze.

God lacht, zouden we kunnen zeggen, niet omdat het iets grappigs is, maar omdat het iets meelijwekkends is. Het is werkelijk belachelijk. Het is om te lachen. Wat dan? Hun arrogantie. De arrogantie van de mensen is om te lachen, omdat ze denken dat ze de Koning omver kunnen werpen. Daar gaan zij niet over. God bestuurt Zijn Koninkrijk niet als een democratie. Je kiest Hem niet en je stemt Hem ook niet weg. Je zegt niet: 'Wij willen Zijn banden van ons afwerpen, dus stemmen we voor een andere god.' Er is maar één God en Hij heeft het recht om te regeren, omdat Hij onze Schepper is. Daarom is het geen democratie. Hij kan niet worden weggestemd. Hij lacht eenvoudigweg om de arrogantie van degenen die denken dat ze Hem van de troon kunnen stoten.

Dat is het enige wat lachwekkend is. Hij lacht niet om de straffen die Hij over hen uitstort. De Bijbel zegt dat Hij daar geen behagen in schept. Hij lacht niet van vreugde. Hij lacht om de belachelijkheid van hun arrogantie, maar die schenkt Hem geen vreugde. Hij vindt het grappig dat mensen zo blind kunnen zijn. Zo zou jij het misschien een ogenblik grappig vinden als een kind van twee naar je toe liep en zei dat hij je helemaal in elkaar ging slaan. Misschien zou je lachen, al zou je denken: 'Dat is voor een klein kind een behoorlijk lelijke houding.' Maar in eerste instantie zou je misschien alleen al om de arrogantie ervan lachen.

Dat is Gods eerste reactie wanneer Hij hoort of ziet dat mensen Hem omver proberen te werpen, zoals bijvoorbeeld de communistische regeringen dat in onze tijd doen. Onze regering doet het niet veel beter, in die zin dat zij abortussen en dat soort dingen toestaat. De wetten van ons land eren niet bepaald het gezag van God of het gezag van Christus.

Van alle koningen van de aarde wordt gezegd dat ze in hetzelfde schuitje zitten. Ze spannen allemaal samen tegen Christus. Dat betekent dat er niet zoiets bestaat als een christelijke natie. Want alle koningen van de aarde, dat wil zeggen van de aardse naties, zijn tegen Jezus, omdat ze zich niet aan Hem willen onderwerpen. De regering van elke natie wil autonoom zijn, wil zelf soeverein zijn en wil niet dat iemand anders haar bevelen geeft.

Het is waar dat sommige stichters van ons land wilden dat dit één natie onder God zou zijn. Veel mensen zouden tegenwoordig graag zien dat het land aan dat ideaal beantwoordt. Maar we zouden moeten toegeven dat dit op dit moment geen beschrijving is van ons land, en ook niet van enig ander land ter wereld.

Deze naties, vooral naties als Rusland, maar zelfs onze eigen natie, maken via het Hooggerechtshof wetten om kinderen bij hun ouders weg te halen als die hen naar christelijke scholen sturen die niet erkend zijn, en dat soort dingen. Met andere woorden, ze zeggen dat de staat eigenaar is van de kinderen, in plaats van dat de ouders eigenaar zijn van de kinderen. Dit soort dingen is beslist een openlijke verwerping van de beginselen van het Woord van God en probeert van de staat zelf een god te maken.

10

Gods Koning regeert nu al op Sion

In eerste instantie lacht God daarom, maar daarna houdt Hij op met lachen. Er staat:

De Heere zal hen uitlachen. Daarna zal Hij hen in Zijn woede toespreken.

Hij blijft niet eeuwig lachen. Hij lacht eerst, als aanvankelijke reactie, maar daarna wordt er niet meer gelachen. Hij wordt boos. Er staat dat Hij in Zijn toorn tot hen zal spreken en hun in Zijn grimmigheid schrik zal aanjagen. Hij zal zeggen:

Toch heb Ik Mijn Koning aangesteld op Mijn heilige berg Sion.

Met andere woorden, ondanks al jullie vergeefse pogingen om Mijn gezag af te werpen, zit Mijn Koning daar nog steeds. Hij is niet aan het wankelen gebracht. Hij is niet nerveus geworden. Hij is er nog steeds. Hij zit daar stevig op Zijn plaats. Hij gaat nergens heen. Zijn Koninkrijk is gevestigd en jullie kunnen het niet van jullie afschudden. Ik lach om jullie arrogantie, maar Ik ben boos over jullie opstandigheid. Ik zal jullie heel duidelijk zeggen dat Mijn Koning nog steeds op de troon zit en dat Hij Zichzelf nooit van die troon zal verwijderen.

Dat is wat God tegen hen zegt. Hij spreekt tot hen in Zijn toorn en zegt, met andere woorden: ‘Ondanks al jullie inspanningen’:

Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg.

PSALMEN 2:6

Verwijst dit naar iets wat nog in de toekomst ligt? Verwijst dit naar een tijd na de wederkomst van Jezus, wanneer Jezus in de toekomst duizend jaar lang op een letterlijke troon in het letterlijke Jeruzalem zal zitten? Zo begrepen de apostelen het niet. God doet deze uitspraak:

Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen! Die in de hemel woont, zal lachen, de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, in Zijn brandende toorn hun schrik aanjagen. Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg. Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk. Nu dan, koningen, handel verstandig. Laat u onderwijzen, rechters van de aarde. Dien de HEERE met vreze, verheug u met huiver. Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!

PSALMEN 2:1-12

Met andere woorden, op het moment dat God dit zegt, is de Koning al aangesteld. De Koning is daar en is zelfs uitgedaagd, maar Hij is er nog steeds.

Wat gebeurt er op hetzelfde moment dat Hij daar zit? De naties van de aarde proberen Zijn gezag te breken. De naties van de aarde proberen Hem af te werpen. Met andere woorden, al dit verzet in vers 1 tot en met 3 vindt plaats terwijl de Koning op de troon

zit. God lacht om die vergeefse pogingen en zegt:

Ondanks dat alles is Mijn Koning daar. Hij zit daar op de heilige berg Sion.

Uit wat we in Handelingen hoofdstuk 4 lezen, weten we dat deze opstand zelfs nu plaatsvindt. Het is niet iets wat in de toekomst zal gebeuren nadat Jezus terugkomt en nadat Hij op een letterlijke troon gaat zitten. De apostelen begrepen dat deze opstand zelfs bij de kruisiging van Jezus in vervulling begon te gaan, toen Pontius Pilatus, Herodes, de Joden en de heidenen allemaal samenkwamen en Jezus kruisigden. Zij zeiden dat hiermee dit Schriftwoord in vervulling ging, maar niet volledig, want de vervulling ervan is sindsdien steeds doorgegaan.

De Joden bleven daarna ongeveer een eeuw lang — of eigenlijk ongeveer veertig jaar lang — de gemeente vervolgen. Daarna deden de Romeinen dat enkele eeuwen lang. Sindsdien is het telkens een andere groepering geweest: de moslims, de communisten, de ene of de andere groepering, de nazi's. Er is altijd wel een regering geweest die probeerde het gezag van Christus omver te werpen.

Je kunt zien dat de psalm niet spreekt over een toekomstige tijd na de terugkomst van Jezus, wanneer Hij op een troon zal zitten en de mensen op aarde zullen proberen Hem daarvan af te werpen. De psalm spreekt over de huidige tijd. Zo begreep de vroege gemeente hem toen ze deze psalm in Handelingen hoofdstuk 4, vers 25 tot en met 27 aanhaalde.

11

Sion als beeld van Gods gemeente

Voor verdere bevestiging hiervan gaan we naar het volgende gedeelte. Ik wil daar misschien nog één ding aan toevoegen. Je zou kunnen vragen: wat is Sion? Sion was de naam van een berg. Het was de naam van de berg in Jeruzalem. De stad Jeruzalem en de tempel zijn feitelijk gebouwd op de berg die Sion heet. Het was echt een versterkte berg. Daarom wordt Sion vaak gebruikt om Jeruzalem aan te duiden. Soms wordt er over de stad Jeruzalem gesproken wanneer het woord Sion wordt gebruikt. Maar er zijn ook momenten waarop de term Sion figuurlijk wordt gebruikt, niet voor de stad zelf, maar voor het volk van de stad. Een voorbeeld daarvan vinden we in

Jesaja hoofdstuk 51, vers 16. Om veel dingen in de Schrift te kunnen begrijpen, zal het belangrijk zijn dat we begrijpen wat Sion is, want het komt vele malen in de Schrift voor. Daar staat:

Ik leg Mijn woorden in uw mond, en bedek u onder de schaduw van Mijn hand, om de hemel te planten en de aarde te grondvesten, om te zeggen tegen Sion: U bent Mijn volk.

JESAJA 51:16

Zeg tegen Sion, zegt Hij:

Jij bent Mijn volk.

Met andere woorden, de term Sion verwijst naar Gods volk.

Ik geloof dat de term Sion in het Nieuwe Testament, hoewel die daar vrijwel helemaal niet wordt gebruikt, in de paar gevallen waarin hij voorkomt op de gemeente ziet. Eén plaats waar we het woord Sion vinden, is Hebreeën 12. Ik geloof dat het in deze context heel duidelijk is dat Sion het volk van God van nu is, de gemeente. In Hebreeën 12:22 en de verzen daarna staat:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREEËN 12:22

dat wil zeggen: jullie zijn gekomen, enzovoort.

Ik geloof dat hiermee in wezen de berg Sion, die geestelijke berg Sion, wordt vereenzelvigd met de gemeente. Als we Psalm 2:6,

Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg.

PSALMEN 2:6

op de huidige tijd betrekken en niet op een toekomstige tijd, dan vergeestelijken we de berg Sion. We zeggen dan dat Sion hier naar de gemeente verwijst. Jezus is aangesteld als Koning over de gemeente. Hoewel communisten, de Romeinen en vele regeringen door de geschiedenis heen hebben geprobeerd de gemeente uit te roeien — onder hen Idi Amin — heeft zij elke aanval overleefd. Het gezag van Christus is betwist. Maar Sion staat nog steeds overeind en heeft nog steeds zijn Koning. Er is nog steeds een gemeente die elke aanval heeft overleefd, en Jezus is nog steeds de Koning van Zijn volk. Op Sion blijft de Koning.

12

De opstanding van Gods Zoon

Hier volgt de opdracht die in de verzen 7 tot en met 9 aan de Koning, ofwel aan Jezus, wordt gegeven:

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk.

PSALMEN 2:7-9

Dit is in feite Jezus Die spreekt, zoals we zullen zien.

Merk op dat het woord LORD helemaal in hoofdletters staat, net als in vers 2. Wanneer het woord LORD in jouw Engelse Bijbel helemaal in hoofdletters staat, betekent dit dat er in het Hebreeuws Jahweh of Jehovah staat. Het zijn in feite maar vier letters: J-H-W-H. Als je daar klinkers aan toevoegt, kan het als Jahweh worden uitgesproken, of als Jehovah. Verschillende Bijbelvertalingen geven de voorkeur aan de ene of de andere vorm. Maar telkens wanneer je LORD helemaal in hoofdletters ziet staan, gaat het om deze Naam van God. Hier wordt naar de eeuwige, drie-enige God verwezen.

Nu spreekt Jezus. Hij zegt:

Ik zal bekendmaken wat er besloten is: Jehova heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon; vandaag heb Ik U voortgebracht.

Wat wordt daarmee bedoeld? Sommige mensen hebben gedacht dat dit verwijst naar het feit dat Jezus in de eeuwigheid die achter ons ligt geboren is. Zij zeggen dat Jezus al de Zoon van God is zolang de eeuwigheid bestaat, en dat God hier, vóór de tijd van het Nieuwe Testament, tegen Jezus zegt:

Jij bent mijn Zoon; vandaag heb ik je voortgebracht.

Het probleem daarmee is echter dat dit niet kan spreken over iets wat in de eeuwigheid die achter ons ligt is gebeurd, want er staat:

vandaag.

Dagen werden geschapen toen God de wereld schiep. In de eeuwigheid die achter ons ligt waren er geen dagen of nachten, want er was geen zon om ze aan af te meten en geen aarde die ronddraaide, waardoor aan één kant duisternis ontstond, enzovoort. De begrippen 'dag' en 'nacht' hebben geheel te maken met de menselijke geschiedenis. We spreken hier dus over een tijdstip in de menselijke geschiedenis.

Wanneer zei God:

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.

PSALMEN 2:7

Natuurlijk zou je, als we geen aanwijzingen uit het Nieuwe Testament hadden, kunnen opperen dat dit misschien de geboorte van Jezus in Bethlehem was. Maar daar verwijst het ook niet naar. Het antwoord wordt ons gegeven in Handelingen 13:33, waar de apostel Paulus ons met apostolisch gezag vertelt waar dit vers over gaat.

In Handelingen 13:33 zei Paulus:

God heeft die belofte aan ons, hun kinderen, vervuld door Jezus op te wekken, zoals ook in de tweede psalm geschreven staat: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt.

HANDELINGEN 13:33

Het is overduidelijk dat Paulus deze uitspraak in de tweede Psalm op de opstanding van Jezus betreft. Hij zegt dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt, zoals ook in de tweede Psalm geschreven staat. De tweede Psalm voorspelde precies dat, en Hij deed het zoals het geschreven stond. Wanneer Hij dus zegt:

Jij bent mijn Zoon; vandaag heb ik je voortgebracht, dan spreekt Hij over de opstanding van Jezus.

Dat bevestigt voor ons ook dat de plaatsing van de Koning op de heilige berg Sion al heeft plaatsgevonden. Het is niet iets toekomstigs, want Jezus is opgewekt om die troon in te nemen.

Dat wordt ook bevestigd in Handelingen 2, waar Petrus vermeldt dat Jezus is opgewekt om op de troon van David te zitten. Jezus nam dus de troon in toen Hij uit het graf kwam. Nu Hij op de troon zit, nu Hij uit de doden is opgestaan, zegt de Vader tegen Hem:

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.

PSALMEN 2:7

Paaszondag was de dag waarop God Hem uit de doden verwekte, want Jezus wordt in het Nieuwe Testament van tijd tot tijd de Eerstgeborene of de Eerstverwekte uit de doden genoemd. Dat moet dus goed worden begrepen. Hij zegt:

Ik heb je uit de dood voortgebracht.

Dat wordt hier geïmpliceerd.

Vervolgens zegt Hij tegen Jezus:

13

De volken als erfdeel van Christus

Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven,
de einden der aarde als Uw bezit.

PSALMEN 2:8

David schreef deze psalm, en het moet hem zelf met verbijstering hebben vervuld toen de Heere hem deze boodschap gaf. Het moet de andere Joden ook met verbijstering hebben vervuld, want in de Profeten werd over de Joden gesproken als Gods erfdeel. Zij waren Gods erfenis. Zijn erfenis zou Israël zijn. De Messias zou Israël erven, dachten zij. Maar hier zegt de Messias dat de Vader tegen Hem heeft gezegd:

Als Ik het Hem vraag, geeft Hij Mij de volken als erfdeel en de verste uithoeken van de aarde.

Niet de Joden, maar voornamelijk de heidenen zullen Zijn erfenis zijn.

Let op de voorwaarde:

vraag het Mij.

De Vader zegt tegen Jezus:

U hoeft het maar te vragen en Ik geef U de volken. U hoeft het maar te vragen en Ik geef U de hele wereld.

We kunnen dus zien dat de heerschappij van Christus universeel zal zijn, over de hele wereld. Dat hoeft niet te betekenen dat ieder afzonderlijk mens zich tot Christus zal bekeren. Sommigen zullen op de laatste dag geoordeeld worden, wanneer Hij terugkomt. Maar intussen verzamelt Hij heidenen voor Zichzelf. De heidenen worden aan Hem gegeven. Zijn Evangelie gaat uit over de hele aarde.

Daarom zei Jezus op de dag dat Hij ten hemel opvoer tegen Zijn discipelen:

En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.

MARKUS 16:15

Waarom? Hij droeg hun op de volken tot discipelen te maken en hun te leren alles in acht te nemen wat Hij geboden had:

En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:18-20

Dat wil zeggen: breng hen onder Mijn gezag. Ik ben nu de Koning. Ik ben opgestaan uit de dood. Ik heb gezag. Hij zei:

En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:18-20

De taak van de kerk is dus al tweeduizend jaar om eropuit te gaan en de heidenen te vertellen dat Jezus alle gezag heeft in de hemel en op aarde. Hij is de Koning, en zij moeten leren hoe ze moeten doen wat Hij gezegd heeft. Zij moeten onder Zijn gezag

als Koning komen. Zij moeten in feite Zijn erfenis worden. Dat is wat daar in vers 8 wordt gezegd.

14

De onbreekbare ijzeren scepter

Dan wordt in vers 9 deze uitspraak gedaan:

U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk.

PSALMEN 2:9

De spreker volgt hier een alternatieve vertaling van het Hebreeuwse werkwoord: waar de HSV 'verpletteren' heeft, leest hij 'weiden'. De Vader zegt tegen Jezus:

Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk.

PSALMEN 2:8-9

Het woord dat met 'scepter' is vertaald, verwijst daar eigenlijk naar de scepter van een koning. Een koning houdt een staf of een scepter vast die zijn gezag laat zien. Dat het een ijzeren staf is, betekent niet dat Hij daarmee noodzakelijkerwijs mensen op hun hoofd zal slaan. Het betekent dat Zijn gezag niet gebroken kan worden. De scepter is het symbool van het gezag van een koning, en die van Hem is van ijzer. Dat betekent dat niemand Zijn Koninkrijk ooit kan breken. Niemand kan Zijn gezag tenietdoen.

Hij zegt dus in wezen dat Jezus de volken zal weiden met een onbreekbaar gezag. Bedenk dat de volken proberen Zijn ketenen van zich af te werpen en Zijn banden te verbreken. Hij zegt:

Nee, Mijn gezag kan niet worden gebroken. De Vader heeft Mij al de opdracht gegeven om hier de leiding te nemen. Hij heeft gezegd dat Ik erover zal regeren. Ik zal de mensen leiden.

Dat is natuurlijk wat Hij doet. Hij is de Goede Herder. Hij weidt tegenwoordig de gemeente. Jij en ik behoorden tot de heidenen die hier aan Christus beloofd werden. Let daarop. Duizend jaar voordat Jezus geboren werd, legde David deze uitspraak vast, die de Vader bij Jezus' opstanding tot Hem zou richten. Jezus werd uit de dood opgewekt. De Vader zei tegen Hem:

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit.

PSALMEN 2:7-8

Blijkbaar heeft Hij dat gevraagd, want de Bijbel zegt:

Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.

HEBREEËN 7:25

Hij vraagt de Vader om de heidenen aan Hem te geven. In de tweeduizend jaar waarin Hij dat heeft gevraagd, zijn er velen binnengekomen, onder wie wij allemaal. Wij behoren tot degenen om wie Hij heeft gevraagd en die Hem gegeven zijn. Hij weidt ons nu met een scepter die nooit gebroken zal worden.

Zijn Koninkrijk is voor eeuwig. Daarom hoeven we niet bang te zijn dat er ooit een ander koninkrijk zal komen dat het Koninkrijk van God overwint, zodat wij aan de verliezende kant staan. Wij staan aan de winnende kant. Op veel plaatsen wordt ons gezegd dat Zijn Koninkrijk een eeuwig Koninkrijk is, en wij worden door Hem geweid.

Nu is bij die laatste uitspraak niet helemaal duidelijk waarnaar wordt verwezen. Maar het doet ons beslist denken aan een vers waarin Jezus sprak over de steen die de bouwers verwierpen en die de hoeksteen werd. Zijn uitspraak staat in Mattheüs 21. Over Zichzelf, waarbij Hij Zich de steen noemt, zegt Hij in Mattheüs 21:44:

En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

MATTHEÛS 21:44

Dat doet denken aan het in stukken slaan van mensen zoals men een pottenbakkersvat in stukken slaat. Het zal hen tot poeder vermalen. Hij sprak over Zichzelf als een steen. Hij zei dat iedereen die op deze steen valt — dat staat in Mattheüs 21:44 — gebroken zal worden, maar iedereen op wie deze steen valt, zal tot poeder vermalen worden.

De eerste regel daarvan is niet zo gemakkelijk te begrijpen. De Engelse vertaling waarop de spreker reageert, heeft hier ‘broken’, terwijl de aangehaalde HSV ‘verpletterd’ zegt. Vanuit die Engelse formulering vraagt hij wat het betekent dat iemand op Hem valt en ‘gebroken’ wordt. Volgens hem kan het erop doelen dat je je daadwerkelijk op Hem werpt en Hem toestaat je te breken en opnieuw te maken. Maar dat Hij op hen valt en hen tot poeder vermaalt, gaat heel duidelijk over onherstelbare schade, over totale vernietiging.

Jezus weidt op dit moment die heidenen die zich aan Hem willen onderwerpen met een ijzeren staf. Zij die zich niet aan Hem willen onderwerpen, zal Hij bij Zijn komst uiteindelijk tot poeder vermalen. Zo begrijp ik dit.

Trouwens, deze verwijzing naar het feit dat Hij met een ijzeren staf regeert, wordt driemaal aangehaald in Openbaring, in de verzen die ik je eerder heb gegeven. Er zijn drie verwijzingen in Openbaring die erover spreken dat Hij met een ijzeren staf regeert. God zinspeelde bij de doop van Jezus en bij Zijn verheerlijking op de berg op de uitspraak van de Vader: 'Jij bent Mijn Zoon.' Toen zei de stem uit de hemel:

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in
Wie Ik Mijn welbehagen heb!

MATTHEÛS 3:17

Het doet denken aan deze verzen.

15

Onderwerping en gebed voor de volken

Als we verdergaan naar de laatste drie verzen, zien we dat die een waarschuwing aan de koningen vormen. In de eerste drie verzen zijn de koningen in opstand. Daarom zegt de schrijver, David: 'Luister, jullie zullen het gezag van Christus niet van je afwerpen. Je kunt je net zo goed onderwerpen. Je kunt het net zo goed opgeven. God lacht alleen maar om jullie nietige pogingen. Zijn Koning blijft voorgoed op Zijn plaats.'

Jezus zegt zelfs dat Hij met een ijzeren staf zal regeren. Niemand zal Zijn heerschappij verbreken. God heeft Hem al beloofd dat Hij de uiterste delen van de aarde als Zijn bezit zal krijgen. Waarom zou je je er dan tegen verzetten? Je strijdt tegen God.

In de verzen 10 tot en met 12 zegt hij:

Nu dan, koningen, handel verstandig. Laat u onderwijzen, rechters van de aarde. Dien de HEERE met vreze, verheug u met huiver. Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!

PSALMEN 2:10-12

Over deze verzen zou natuurlijk nog veel meer gezegd kunnen worden. Eén interessant punt is dat de laatste regel van de psalm, 'Gelukkig zijn de mensen die op Hem vertrouwen', een houding laat zien die precies tegengesteld is aan die van de mensen die in de eerste verzen worden genoemd: zij willen Hem niet vertrouwen en zich niet aan Hem onderwerpen. Zij lopen de zegen werkelijk mis. Zij willen niet dat Hij over hen regeert. Maar als ze Hem dat wel lieten doen, zouden ze behoren tot degenen van wie gezegd wordt dat ze gezegend of gelukkig zijn. Het is heel duidelijk dat ze niet gelukkig zullen zijn zolang ze proberen een Koning van zich af te werpen Die Zich niet laat afwerpen.

We zien in deze psalm dat de volken overal in opstand zijn tegen God en tegen Christus, wat in de geschiedenis te zien is. Niettemin zegt God dat dit niets verandert. Jezus is nog altijd de Koning. Vervolgens zegt Jezus: 'Ja, dat is waar. De Vader heeft het Mij gezegd. Ik ben de Koning. Ik heb een ijzeren staf. Ik zal de volken weiden met een ijzeren staf. Op een dag zal Ik sommigen van hen tot poeder vermalen, omdat zij zich niet aan Mij willen onderwerpen.'

Hij zegt in wezen: 'Het is Mijn bestemming om over de wereld te regeren.' Het is Jezus' bestemming om over de wereld te regeren. God heeft al tegen Hem gezegd:

Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit.

PSALMEN 2:8

Hij hoeft het alleen maar te vragen.

Wanneer wij nu in Jezus' Naam bidden, vragen wij in Zijn plaats. Want iets in iemands naam doen betekent dat je als zijn vertegenwoordiger optreedt en iets doet. God heeft als enige voorwaarde voor Jezus' verovering van de wereld gesteld dat Hij erom zou vragen. Daarom kunnen ook wij, die in Zijn Naam als Zijn vertegenwoordigers mogen optreden, erom vragen.

Dat zou deel van onze gebeden moeten uitmaken: bidden en God in Jezus' Naam vragen, vragen in Jezus' plaats, of Hij de heidenen aan Jezus wil geven. We kunnen zelfs bepaalde heidenen bij name noemen en zeggen: 'God, U zei dat als Jezus erom vroeg, en wij vragen het in Zijn Naam, U Hem de heidenen zou geven.' Voorbede wordt hier gezien als een middel waardoor het Koninkrijk van God wordt uitgebreid.

16

Psalm 45: de Koning en Zijn bruid

We moeten naar een andere psalm gaan. Dit is een prachtige psalm, maar in een heel andere zin en met een andere sfeer. Het is Psalm 45. De psalm die we zojuist hebben gelezen, sprak over Gods brute kracht en over hoe Hij door Zijn ronduit superieure macht de volken ertoe zal brengen zich aan Christus te onderwerpen. In deze psalm zien we de schoonheid van de Koning en Zijn aantrekkelijkheid. We zien hoe degenen die Hem dienen zich tot Hem aangetrokken zullen voelen, zoals een bruid zich tot haar man aangetrokken voelt.

Psalm 45 zegt dat hij voor de opperzangmeester is, op Sjosjannim, voor de zonen van Korach. De eerste twee regels van het opschrift behoren waarschijnlijk eigenlijk bij de vorige psalm. Maar deze psalm wordt een liefdeslied genoemd. Wanneer je hem leest, is het heel duidelijk dat hij over een koning gaat. Dat staat zelfs in het eerste vers. Het eerste vers vertelt ons dat dit over een koning gaat. Wanneer je bij vers 6 komt, wordt die Koning aangesproken en wordt Hij God genoemd. Het is dus duidelijk dat dit niet zomaar een gewone koning is. Dit is een Koning Die ook God is. De enige Koning Die als God beschreven kan worden, moet Jezus zijn.

Jazeker, vers 6 wordt in het Nieuwe Testament aangehaald als een tekst die over Jezus gaat. In Hebreëen 1:8 vinden we het citaat uit Psalm 45:6, en dat gaat over Jezus. We krijgen dus een duidelijke uitleg vanuit het Nieuwe Testament: deze psalm gaat over Jezus, een Koning.

Het is een bruiloftslied. Het is vrijwel zeker dat dit lied bij de bruiloft van een koning werd gezongen, en de meeste geleerden lijken te geloven dat het werd gezongen toen Salomo met een van zijn vrouwen trouwde. Het is een lied over een koning die met een koningin trouwt, en over een koningin die haar volk verlaat om met hem verbonden te worden. De beelden zijn hier heel rijk. We zien Jezus, de Koning, en de gemeente, Zijn bruid, die naar Hem toe komt en haar vroegere leven achterlaat om een totaal nieuw leven te krijgen.

De overheersende boodschap in dit lied is dat er zowel voor de koning als voor zijn bruid een einde en een begin is. Het is het einde van iets ouds en het begin van iets nieuws. Tegen het meisje wordt gezegd dat zij een einde maakt aan haar vroegere trouw aan haar familie en dergelijke, om voortaan trouw te zijn aan haar bruidegom. Tegen de man wordt aan het einde van de psalm gezegd dat ook hij zijn vader en moeder verlaat en nieuwe verantwoordelijkheden op zich neemt, als ouder of als hoofd van een huishouden. Zoals we zullen zien, verwijzen deze dingen naar Jezus Christus.

Laten we de psalm eerst zonder commentaar lezen.

Mijn hart brengt een goed woord voort; ik draag mijn gedichten voor over een Koning; mijn tong is een pen van een vaardige schrijver.

PSALMEN 45:2

U bent veel mooier dan de andere mensenkinderen; genade is op Uw lippen uitgegoten, daarom heeft God U voor eeuwig gezegend.

PSALMEN 45:3

Gord Uw zwaard aan de heup, o Held, het zwaard van Uw majesteit en Uw glorie. Rijd voorspoedig uit in Uw glorie, op het woord van waarheid, zachtmoedigheid en gerechtigheid; Uw rechterhand zal U ontzagwekkende daden leren.

PSALMEN 45:4-5

Uw pijlen zijn scherp; zij treffen het hart van de vijanden van de Koning. Volken zullen onder U vallen.

PSALMEN 45:6

Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid. U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen.

PSALMEN 45:7-8

Al Uw kleding geurt van mirre en aloë en kaneel, wanneer U uit de ivoren paleizen komt, waar men U verblijdt. Koningsdochters zijn onder Uw voorname vrouwen; de koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijne goud van Ofir.

PSALMEN 45:9-10

Tot zover is dit allemaal tot de koning gesproken. Nu richt het zich tot de koningin zelf, de bruid van de koning. Er staat:

Luister, dochter, en zie, en neig uw oor: vergeet uw volk en het huis van uw vader. Dan zal de Koning verlangen naar uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer.

PSALMEN 45:11-12

De dochter van Tyrus zal komen met een geschenk; de rijken onder het volk zullen trachten uw aangezicht gunstig te stemmen.

PSALMEN 45:13

De koningsdochter is innerlijk één en al heerlijkheid; haar kleding bestaat uit borduurwerk van gouddraad. In kleurrijk geborduurde kleding wordt zij naar de Koning geleid; jonge meisjes, haar vriendinnen in haar gevolg, worden bij U gebracht. Zij worden geleid in grote blijdschap en vreugde, zij gaan het paleis van de Koning binnen.

PSALMEN 45:14-16

De laatste twee verzen richten zich weer tot de man. Dat blijkt duidelijk uit het feit dat ‘jij’ in het Hebreeuws telkens mannelijk is, terwijl het in de verzen 10 tot en met 15 vrouwelijk was, of er vrouwelijke voornaamwoorden werden gebruikt waarmee de koningin of de vrouw werd aangesproken. Maar nu zijn we weer terug bij mannelijke voornaamwoorden waarmee de koning wordt aangesproken.

Uw zonen zullen de plaats van Uw vaders innemen; U zult hen tot vorsten aanstellen over heel de aarde. Ik zal Uw Naam in herinnering roepen bij alle generaties; daarom zullen de volken U loven, voor eeuwig en altijd.

PSALMEN 45:17-18

17

Het liefdeslied over Christus en de gemeente

We weten niet wie deze psalm heeft geschreven. De spreker merkt op dat het onderliggende werkwoord het beeld van opborrelen of overvloeien kan dragen. Dat verklaart zijn weergave van:

Mijn hart brengt een goed woord voort; ik draag mijn gedichten voor over een Koning; mijn tong is een pen van een vaardige schrijver.

PSALMEN 45:2

Het betekent werkelijk dat het opborrelt. Hij is gewoon vol emotie. Het is de bruiloft van zijn koning, en hij houdt gewoon zoveel van zijn koning. Hij is zo enthousiast over deze feestelijke gebeurtenis rond zijn koning, dat het in hem opborrelt om iets te schrijven wat daar gezongen kan worden. Dat is het: een liefdeslied. Hij wil gewoon iets schrijven om deze gebeurtenis te vieren. Hij begint natuurlijk door zich tot de koning te richten.

Zoals ik al zei, wordt ons duidelijk gemaakt dat we de koning hier als Jezus Christus moeten zien. We baseren dat op het citaat van de verzen 6 en 7 dat we in Hebreeën 1:8 en 9 vinden. Deze twee verzen, 6 en 7, staan in Hebreeën 1:8 en 9, waar ze worden aangehaald als woorden die over Jezus Christus gaan. Als we naar deze psalm kijken, kan er dus geen twijfel over bestaan dat hij over Jezus en Zijn bruid, de gemeente, gaat.

Let erop dat Hij al als Koning wordt gezien. Hij heeft al een troon. Hij wacht niet tot Hij een troon zal innemen. Er staat:

Koningsdochters zijn onder Uw voorname vrouwen; de koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijne goud van Ofir.

PSALMEN 45:10

enzovoort. Hij wordt al Koning genoemd. Met andere woorden, Hij heeft Zijn koninklijke positie al ingenomen, en nu neemt Hij een bruid. Dit is een beeld van Jezus nadat Hij uit de dood is opgestaan en de troon op Zijn heilige berg Sion heeft ingenomen. Daar zit Hij nu aan de rechterhand van God en regeert Hij in de gemeente. Nu vergadert Hij Zijn gemeente. Hij vergadert Zijn bruid.

18

De schoonheid en genadige woorden van Jezus

Over Hem wordt in vers 2 gezegd:

U bent veel mooier dan de andere mensenkinderen; genade is op Uw lippen uitgegoten, daarom heeft God U voor eeuwig gezegend.

PSALMEN 45:3

Of: knapper. Dat betekent natuurlijk niet dat Jezus er knap uitzag. De Bijbel geeft aan dat Hij lichamelijk geen enkele aantrekkelijkheid bezat. Maar hier krijgen we een sterk beeldende en geestelijke beschrijving van Hem. Elders wordt Zijn uitzonderlijke verschijning als volgt beschreven:

Mijn Liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit.

HOOGLIED 5:10

In samenhang met het sterk beeldende karakter van Psalm 45 vat de spreker dit op als een beschrijving van Zijn geestelijke lieflijkheid, en niet noodzakelijk over Zijn lichamelijke uiterlijk als mens toen Hij op aarde was.

Er staat een interessante uitspraak in Lukas 4:22. Toen Jezus in de synagoge in Nazareth predikte, staat er dat de mensen zich verwonderden over:

En zij betuigden Hem allen hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen, en zij zeiden: Is Híj niet de Zoon van Jozef?

LUKAS 4:22

of, in het Grieks, de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen. Het is fascinerend om te speculeren over wat met die woorden wordt bedoeld, de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen. Maar wat het ook betekent, het is duidelijk dat dit hetzelfde betekent:

U bent veel mooier dan de andere mensenkinderen; genade is op Uw lippen uitgegoten, daarom heeft God U voor eeuwig gezegend.

PSALMEN 45:3

Dat wil zeggen: God heeft genade in Uw mond gelegd. Toen Jezus sprak, verwonderden de mensen zich in Lukas 4:22 over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen.

Er staat:

Daarom heeft God U voor altijd gezegend.

Het verbazingwekkende hieraan is dat het, zonder de menswording van Jezus te begrijpen — dat wil zeggen dat Jezus naar de aarde kwam in Bethlehem en God en mens was — ongelooflijk zou lijken dat je deze koning kon aanspreken en zeggen:

God heeft U dit gegeven. Daarbij spreek je alsof God een andere Persoon is dan Hij, en toch zeg je in vers 6 tegen Hem:

Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid.

PSALMEN 45:7

De koning die wordt aangesproken, kan als God worden aangesproken, maar Hij kan ook worden aangesproken als iemand die onderscheiden is van God.

De enige oplossing voor dit grote mysterie ligt natuurlijk in de menswording: God werd mens, maar God bleef tegelijkertijd ook afzonderlijk in de hemel. De Vader was nog steeds in de hemel toen de Zoon op aarde was. De Zoon was God en de Vader was God. Jezus sprak over de Vader als:

Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

JOHANNES 20:17

Toen Hij uit de dood was opgestaan, sprak Hij met Maria. Hij zei:

Ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

JOHANNES 20:17

Hoewel Jezus God was, de Zoon in het vlees, was God de Vader toch Zijn God. Het is een vreemd verschijnsel, en dat zou natuurlijk over geen enkel ander mens gezegd kunnen worden. Deze psalm moet wel naar Jezus verwijzen en naar niemand anders, want Hij is de Enige van Wie gezegd kon worden dat Hij God was en toch bij God was, zoals er in Johannes 1:1 staat.

Er staat:

U bent veel mooier dan de andere mensenkinderen; genade is op Uw lippen uitgegoten, daarom heeft God U voor eeuwig gezegend.

PSALMEN 45:3

19

De geestelijke strijd van de Koning

Vervolgens spreekt hij in de verzen 3 tot en met 5 over Zijn oorlogshandelingen. In wezen gaat het erover dat Hij Zijn wapens aantrekt, eropuit trekt en Zijn vijanden neerslaat. Dat is natuurlijk één manier om naar de huidige activiteit van Jezus te kijken. Er is een geestelijke strijd gaande. Hij heeft inderdaad Zijn zwaard, dat Zijn Woord is.

Dit beeld wordt ook in Openbaring 19 geschetst. Daar komt het zwaard uit Zijn mond terwijl Hij op een wit paard rijdt, en daarmee doodt Hij Zijn vijanden. Het zwaard dat uit Zijn mond komt, is duidelijk het symbool van het Woord van God. Hij doodt Zijn vijanden in die zin dat Hij ervoor zorgt dat zij aan hun oude leven sterven en ophouden Zijn vijanden te zijn. Dan moeten zij nieuwe mensen worden.

Zo trekt Hij rond, en Zijn strijd wordt gevoerd door de prediking van het Woord. Zijn zwaard hangt aan Zijn zij en Hij trekt eropuit met Zijn zwaard en Zijn pijlen. En ik weet niet waarmee we pijlen gelijk zouden moeten stellen. Ik weet niet zeker of het de bedoeling is dat we daar een rechtstreeks verband leggen. Maar ik zou zeggen dat pijlen niet zoveel verschillen van gebeden, want gebeden kunnen op afstand een doel treffen. Daarentegen moet iemand binnen gehoorsafstand zijn voordat je hem het Evangelie kunt verkondigen, en dat is wat het zwaard is. Maar gebeden kunnen werkelijk een afstand afleggen en doelen op afstand treffen. Ik geloof dat gebed en het Woord van God de twee wapens zijn die wij gebruiken in onze strijd tegen de vijand van God. En Jezus voert die strijd door Zijn volk, door ons, Zijn lichaam. Dat wordt in de verzen 3 tot en met 5 beschreven.

Dan wordt in de verzen 6 en 7 deze zo opmerkelijke uitspraak gedaan. Er staat:

Uw troon, God, blijft voor eeuwig bestaan.

Hij heeft dus al een troon en Hij is God. Hij is God in het vlees en Hij heeft een eeuwige troon. Dit is dus duidelijk een koninkrijkspsalm over de Messias. Er staat:

Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid.

PSALMEN 45:7

Dat wil zeggen dat Hij het recht heeft om te regeren.

20

De scepter en het recht om te regeren

Jakob sprak op zijn sterfbed een profetie uit. Die staat in Genesis 49:10, en hij profeteerde over Juda, zijn zoon Juda. Jakob zei tegen Juda:

De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen.

GENESIS 49:10

Hij zei dat de scepter niet van Juda zou wijken. Dat betekent natuurlijk dat de koninklijke heerschappij in de stam Juda zal blijven en niet in een andere stam zal zijn, totdat Silo komt.

De spreker legt 'Silo' hier interpretatief uit als 'Hij aan Wie het toebehoort' of 'Hij Die er recht op heeft'. Daarmee verbindt hij Genesis 49:10 inhoudelijk met de formulering uit Ezechiël 21:27 over degene aan wie het recht toekomt. Volgens deze uitleg zal Degene komen Die recht heeft op de scepter, en is dat een verwijzing naar Jezus. Hij zei dat de scepter tot die tijd in handen van de stam Juda zou zijn. Dat wil zeggen dat geen

enkele andere stam in Israël koninklijk gezag zou hebben. De stam Juda zou de scepter vasthouden totdat Hij kwam aan Wie die toebehoorde, namelijk de Messias, Hij Die er recht op had.

Hier wordt in deze uitspraak naar de scepter verwezen en staat er:

De scepter van Uw koninkrijk is een rechtvaardige scepter.

De Engelse vertaling heeft hier 'a right sceptre'. De spreker verbindt 'right' vervolgens met het recht om de scepter te dragen: U hebt recht op deze scepter. U hebt het recht om Koning te zijn. De HSV legt met 'een scepter van rechtvaardigheid' een ander accent. Er wordt gespeeld met de woorden uit Jakobs profetie in Genesis over Hem Die het recht heeft die scepter vast te houden en hem nu in bezit heeft.

21

Gerechtigheid, godsvrees en vreugde

Vervolgens beschrijft hij in vers 7 het karakter van Christus:

U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen.

PSALMEN 45:8

Dit is volgens Spreuken 8:13 een beschrijving van de vreze Gods:

De vreze des HEEREN is het kwade te haten; hoogmoed, trots en de verkeerde weg en een mond vol verderfelijke dingen haat Ik.

SPREUKEN 8:13

De vreze Gods wordt dus omschreven als een haat tegen het kwaad. Als we terugkijken naar deze psalm, zegt Psalm 45:7 over Jezus:

U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid.

Hij had dus de vreze Gods.

Je zou kunnen denken dat iemand die God vreesde niet erg vrolijk zou zijn, omdat hij altijd in angst rondliep. Je zou kunnen denken dat hij altijd doodsbang zou zijn, altijd een frons op zijn gezicht zou hebben en misschien een beetje paranoïde zou zijn. Maar er staat dat God Hem met vreugdeolie gezalfd had boven Zijn metgezellen, omdat Hij deze vreze Gods had, omdat Hij gerechtigheid liefhad en goddeloosheid haatte. Hij was dus blijer dan andere mensen. God vrezen brengt vreugde en geen beklemming.

Hier wordt gezegd dat Jezus gezalfd is met vreugde, met vreugdeolie. Het is fijn om te weten dat Jezus gelukkig is, ook al gold voor Hem tijdens Zijn aardse leven:

Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

JESAJA 53:3

Nu is Hij verheven tot de rechterhand van God en is Hij gelukkig. Natuurlijk is Hij niet met alles gelukkig. Hij is niet gelukkig met de zonde in de wereld en Hij doet daar iets aan. Hij voert oorlog. Maar Hij is gelukkig omdat Hij in het huwelijk treedt, en wanneer een man gaat trouwen is dat altijd een gelukkige gebeurtenis.

22

De geur van Christus en de koningin

In vers 8 staat:

Al Uw kleding geurt van mirre en aloë en kaneel, wanneer U uit de ivoren paleizen komt, waar men U verblijdt.

PSALMEN 45:9

Jezus wordt hier beschreven alsof er een heerlijke geur om Hem heen hangt, alsof Zijn kleding met specerijen gezalfd is. In de Schriften wordt ons verteld dat koning Achaz een paleis had dat met ivoor versierd was. Vanwege deze uitspraak hebben sommige

mensen gedacht dat dit met het huwelijk van Achaz te maken had. Maar ivoor was een veelgebruikt materiaal om huizen mee te versieren, zoals het boek Amos op enkele plaatsen duidelijk maakt. Ivoor werd soms gebruikt als decoratieve lambrisering in huizen. Er wordt dus eenvoudigweg over gesproken dat Hij Zich in het paleis bevindt en dat Zijn kleding lekker ruikt. Er hangt een kruidige geur om Hem heen.

In 2 Korinthe, hoofdstuk 2, staat dat wij een geur van Christus bij ons dragen. Het is de moeite waard daar even naar te kijken, omdat ik vind dat dit een belangrijk punt is. In vers 15, 2 Korinthe 2:15, staat:

Want wij zijn voor God een aangename geur van Christus, onder hen die zalig worden en onder hen die verloren gaan;

2 KORINTHE 2:15

of, nauwkeuriger gezegd: een heerlijke geur van Christus. Hij spreekt daar verder over, maar we zullen niet de tijd nemen om ernaar te kijken. De geur van Christus rust op ons, en wij verspreiden die geur wanneer we Zijn Naam verkondigen en Zijn Evangelie aan anderen verkondigen. Het is een heerlijke geur voor hen die behouden zullen worden.

Vervolgens wordt er gesproken over koningsdochters die zich onder de aanzienlijke vrouwen bevinden. Dat betekent natuurlijk dat zelfs koninklijke personen op Hem zullen reageren. De koningin staat aan Zijn rechterhand. Dat is een plaats van mederegentschap. De gemeente is ertoe bestemd om met Christus te regeren en aan Zijn rechterhand te zitten. Daar bevindt zich dus de koningin, de bruid van de Koning, en daar bevindt zich de gemeente.

23

De bruid verlaat haar oude leven

Deze woorden, die tot de bruid worden gesproken, lijken sterk op de woorden die Jezus sprak toen Hij mensen riep om Hem te volgen. Hij zei:

Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

MATTHEÛS 16:24

Hij zei dat iemand die Hem volgt maar niet alles verlaat wat hij heeft, Zijn discipel niet kan zijn. Ook zei Hij:

Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

LUKAS 14:26

Met andere woorden, Jezus gaf aan dat je je oude relaties en je oude loyaliteiten moet achterlaten om Hem voortaan trouw te zijn.

Wanneer een bruid als huwelijkspartner een nieuwe verbintenis aangaat, verlaat ze het gezag van haar ouders. Totdat ze getrouwd is, staat ze onder het gezag van haar ouders. Maar wanneer ze trouwt, komt ze onder het gezag van haar man. Ze hoeft haar ouders dan niet langer te gehoorzamen, omdat ze haar nieuwe heer, haar man, moet gehoorzamen, zoals er staat. Daarom wordt tegen de vrouw gezegd:

Luister, dochter, en zie, en neig uw oor: vergeet uw volk en het huis van uw vader. Dan zal de Koning verlangen naar uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer.

PSALMEN 45:11-12

Daarna gaat het over de koningsdochter en haar kleding. In vers 13 staat:

De koningsdochter is innerlijk één en al heerlijkheid; haar kleding bestaat uit borduurwerk van gouddraad.

PSALMEN 45:14

We zouden geneigd kunnen zijn dat op te vatten als: vanbinnen, dat wil zeggen, in haar innerlijke mens. Maar dat is waarschijnlijk niet wat ermee bedoeld wordt. Het woord dat daar met 'binnen' is vertaald, is het Hebreeuwse woord dat gewoonlijk 'binnen in een gebouw' betekent. Waarschijnlijk betekent het dat de bruid zich in haar bruidsvertrek bevindt, vanwaaruit ze aan haar gang door het middenpad zal beginnen. Ze staat klaar in haar vertrek om naar voren te komen. Ze is één en al heerlijkheid, uitgedost in haar mooiste kleding, en haar kleding is helemaal met goud doorweven.

In kleurrijk geborduurde kleding wordt zij naar de Koning geleid; jonge meisjes, haar vriendinnen in haar gevolg, worden bij U gebracht. Zij worden geleid in grote blijdschap en vreugde, zij gaan het paleis van de Koning binnen.

PSALMEN 45:15-16

Met andere woorden, ze zal de juiste soort kleding dragen wanneer ze naar haar Koning wordt gebracht. De kleding die wij geacht worden te dragen, bestaat volgens Openbaring 19 uit de rechtvaardige daden van de heiligen. In Openbaring 19:8 staat dat aan de bruid fijn linnen werd gegeven, rein en wit, en dat dit linnen de rechtvaardige daden, of de gerechtigheid, van de heiligen was.

Wanneer de bruid naar Christus wordt gebracht, moet ze met goede werken getooid zijn. We moeten een heilig leven hebben. We moeten een rechtvaardig leven hebben. Dat is de kleding die we dragen wanneer we naar Christus worden gebracht. Ze draagt dus haar heerlijkste kleding wanneer ze komt.

Er staat:

De jonge vrouwen die haar vergezellen, zijn eigenlijk de bruidsmeisjes die haar volgen. Het is dus een groot feestelijk gebeuren.

24

De kinderen van Christus als vorsten

Dan richt de psalm zich tot de Koning Zelf, de bruidegom, de Messias. In vers 16 staat:

Uw zonen zullen de plaats van Uw vaders innemen; U zult hen tot vorsten aanstellen over heel de aarde.

PSALMEN 45:17

In wezen wordt hiermee tegen de jonge koning gezegd wanneer hij gaat trouwen: voorheen werd je als zoon gezien. Nu zul je als vader worden gezien. Je relaties zullen niet zozeer te maken hebben met je voorouders als met degenen die uit jou voortkomen.

Als we aan Jezus denken, waren Zijn voorouders naar het vlees de Joden. Maar Zijn kinderen in de gemeente behoren voor het grootste deel tot de heidenen. Zijn identiteit zal niet langer met Zijn vaders verbonden zijn, maar met Zijn kinderen. In wezen wordt dus gezegd dat Israël aanvankelijk de vaders vormde, degenen die Christus in de wereld hebben voortgebracht. Natuurlijk weten we dat zij Hem voor het grootste deel verwierpen. Hij heeft nu een nieuw volk: Zijn kinderen, degenen die samen de gemeente vormen.

Er staat dat Hij hen tot vorsten kan maken over heel de aarde. Dat betekent dat Hij het gezag heeft om Zijn volk aan te stellen over gebieden waar gezag wordt uitgeoefend, waar op aarde Hij maar wil. Dat laat zien dat Hij universeel gezag heeft over de hele aarde. Hij kan Zijn vorsten, Zijn zonen, aanstellen om te regeren waar Hij maar wil.

Het is goed om dat te weten, want de Bijbel zegt dat Hij ons met Hem zal laten regeren. Hij zal ons aanstellen en in zekere zin stelt Hij Zijn volk op aarde aan in gezagsposities. Hij zegt:

Ik zal Uw Naam in herinnering roepen bij alle generaties;
daarom zullen de volken U loven, voor eeuwig en altijd.

PSALMEN 45:18

25

Psalm 72: de rechtvaardige wereldkoning

We moeten nu naar Psalm 72 gaan, nog een van deze koninklijke psalmen over het koninkrijk. In het opschrift staat dat het een psalm voor Salomo is. Maar in het Hebreeuws staat eigenlijk dat het een psalm van Salomo is. Dat betekent vrijwel zeker dat Salomo hem heeft geschreven. Hij is langer dan de psalmen die we zojuist hebben gelezen en bevat, als je dat kunt geloven, veel meer symboliek dan die psalmen. Hij beschrijft de Koning der gerechtigheid en de Koning des vredes. Daar zullen we het ook over hebben wanneer we bij Psalm 110 komen.

Laten we deze Psalm lezen. Er staat:

O God, geef de koning Uw recht en Uw gerechtigheid aan de zoon van de koning. Dan zal hij over Uw volk rechtspreken met gerechtigheid en over Uw ellendigen met recht. De bergen zullen voor het volk vrede dragen en de heuvels, met gerechtigheid. Hij zal de ellendigen van het volk recht doen, Hij zal de kinderen van de arme verlossen en de onderdrukker verbrijzelen. Zij zullen U vrezen, zolang de zon en de maan er zijn, van generatie op generatie. Hij zal neerdalen als regen op het gemaaide veld, als regendruppels die de aarde bevochtigen. In Zijn dagen zal de rechtvaardige tot bloei komen; er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is. Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde. De woestijnbewoners zullen voor Hem neerbukken, Zijn vijanden zullen het stof oplikken. De koningen van Tarsis en de kustlanden zullen schatting brengen; de koningen van Sjeba en Seba zullen schatten aanvoeren. Ja, alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen Hem dienen. Want Hij zal de arme redden die om hulp roept, en de ellendige, en wie geen helper heeft. Hij zal de geringe en arme sparen en de ziel van de armen verlossen. Hij zal hun ziel van list en geweld bevrijden, hun bloed is kostbaar in Zijn ogen. Hij zal leven! Men zal Hem van het goud van Sjeba geven, men zal voortdurend voor Hem bidden, de hele dag zal men Hem zegenen. Is er een handvol koren op het land, op de top van de bergen, de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; de stedelingen zullen bloeien als het gewas op de aarde. Zijn Naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem

gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen. Geloofd zij de HEERE God, de God van Israël; Hij doet wonderen, Hij alleen. Geloofd zij voor eeuwig Zijn heerlijke Naam; laat heel de aarde met Zijn heerlijkheid vervuld worden. Amen, ja, amen. Hier eindigen de gebeden van David, de zoon van Isai.

PSALMEN 72:1-20

Natuurlijk vormen die laatste twee verzen de doxologie waarmee een van de boeken van de Psalmen eindigt waarover we gesproken hebben. Elk van die boeken eindigt met zoiets. Maar deze laatste Psalm in deze verzameling is een Psalm over het Messiaanse koninkrijk. Misschien lezen we hem en denken we: hoe weten we dat dit werkelijk over de Messias gaat? Er staat alleen maar de koning en de zoon van de koning. Als Salomo dit geschreven heeft, schreef hij dit misschien over zichzelf, de koning, en over zijn eigen zoon Rehabeam. Dat zou mogelijk zijn, ware het niet dat sommige dingen die hier gezegd worden niet op Salomo of zijn zoon van toepassing zijn. In vers 8 bijvoorbeeld strekte Zijn heerschappij zich uit van de rivier tot aan de einden van de aarde. Het is een universele heerschappij, van zee tot zee. Het is een wereldwijde heerschappij. Salomo en zijn zoon hebben nooit zo'n heerschappij gehad, maar alleen Christus heeft die.

Het is ook interessant dat een oude Joodse Aramese vertolking Psalm 72:1 expliciet op de Messias betrekt door na 'de koning' ter verduidelijking 'de Messias' toe te voegen. Dat wil zeggen dat deze Joodse uitlegtraditie de psalm al messiaans opvatte. Er bestond dus onder de Joden een sterke overtuiging dat dit over de Messias ging. Veel ervan wijst erop dat het op niemand anders van toepassing kan zijn. Daarom zien wij dit ook als een beeld van Jezus.

In de verzen 2 tot en met 4 staat dat Hij de armen met gerechtigheid zal oordelen, dat wil zeggen, rechtvaardig en eerlijk. Over het algemeen kregen de armen niet veel gelegenheid om hun zaak aan de koning voor te leggen. Als een koning corrupt was, liet hij de rijken vaak zelfs de armen onderdrukken, omdat de rijken hem konden

omkopen, hem konden betalen en dergelijke. Een goede rechter of een goede koning zou erop toezien dat arme mensen krijgen wat hun toekomt, en ervoor zorgen dat zij krijgen waar zij recht op hebben.

Vers 5 en de verzen daarna spreken erover dat Zijn Koninkrijk in wezen voor eeuwig zal blijven bestaan. Er staat dat men Hem zal vrezen zolang de zon en de maan er zijn, van generatie op generatie.

We weten dat de zon en de maan zullen verdwijnen wanneer deze aarde verdwijnt, en daarna zullen de nieuwe hemel en de nieuwe aarde er zijn. We weten niet precies hoe het daarna zal zijn met Jezus als regerende Koning. Maar in elk geval zal Hij tot die tijd regeren, en waarschijnlijk voor eeuwig. Dat laatste wordt hier symbolisch sterker geïmpliceerd.

Dat Zijn heerschappij universeel is, over de hele aarde, wordt in vers 8 genoemd. Vers 9 impliceert dat ook, met de verwijzing naar degenen die in de woestijn wonen. In vers 10 staat:

Ja, alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen Hem dienen.

PSALMEN 72:11

Niemand weet precies waar Tarsis lag, maar in de Bijbel verwijst die naam altijd naar een plaats die ver van Israël verwijderd is. Het is waarschijnlijk een oude naam voor een hedendaagse plaats, en daar probeerde Jona naartoe te varen toen hij bij God vandaan wilde komen. Hij nam een schip naar Tarsis. Hoe dan ook, sommige mensen geloven dat het een stad in Spanje was, en dat is behoorlijk ver van Israël, aan de overkant van de Middellandse Zee.

Er worden koningen van Sjeba en Seba genoemd, en andere heidenen die zullen komen, voor Hem zullen neerbuigen en Hem eer zullen bewijzen. Ik vat dit niet op als een letterlijke uitspraak, maar meer als een verwijzing naar het feit dat koningen en mensen uit alle lagen van de bevolking en uit alle volken tot Christus komen en Hem tot hun Koning maken. Ze onderwerpen zich aan Hem en worden deel van Zijn Koninkrijk.

26

Ontferming en voorspoed in Zijn Koninkrijk

Dan wordt er vanaf vers 12 verder gesproken over hoe gevoelig Hij zal zijn voor het leed van mensen en hoe bewogen Hij met hen zal zijn, en dat is Hij ook. We hebben gezien dat Jezus bij Zijn eerste komst altijd tijd had om mensen in nood te helpen. Er waren momenten waarop Hij uitgeput was van het helpen van de armen en de zieken, van hen genezen en voeden enzovoort, en waarop Hij gewoon ergens heen wilde om wat rust te krijgen. Hij stak het Meer van Galilea over. Toen Hij aan de overkant kwam, waren zij om het meer heen gerend en Hem voor geweest. Er staat:

En toen Jezus uit het schip ging, zag Hij een grote menigte, en Hij was innerlijk met ontferming bewogen over hen en genas hun zieken.

MATTHEÛS 14:14

Hoewel Hij uitgeput was, kon Hij Zijn oren niet sluiten voor de behoeftigen.

Hij zal hun ziel van list en geweld bevrijden, hun bloed is kostbaar in Zijn ogen. Hij zal leven! Men zal Hem van het goud van Sjeba geven, men zal voortdurend voor Hem bidden, de hele dag zal men Hem zegenen.

PSALMEN 72:14-15

Dat wil zeggen: het bedrog waarin de Farizeeën de mensen gevangen hielden. Hij bevrijdde de behoeftigen daarvan door het bedrog van de vijand aan het licht te brengen.

Daarna spreken de verzen verder over de voorspoed van Zijn Koninkrijk, over het koren, de gewassen en de vrucht van Zijn Koninkrijk. De termen die hier worden gebruikt, lijken over natuurlijke dingen en natuurlijke koninkrijken te gaan. Maar we zullen ontdekken dat zulke beelden bij de profeten en de dichters vaak werden gebruikt om geestelijke dingen uit te beelden. Dat zullen we vooral in Jesaja zien. Er

zijn namelijk veel passages in Jesaja waarin het Koninkrijk van de Messias wordt beschreven. Die passages klinken alsof ze over een fysiek, geografisch koninkrijk gaan, maar de schrijvers van het Nieuwe Testament halen die passages uit Jesaja aan als passages die geestelijk in de gemeente vervuld zijn. Of we dat in onze eigen gedachten nu gerechtvaardigd vinden of niet, we moeten toegeven dat de apostelen het zo zagen. Daarom zou ik zeggen dat dit rechtvaardigt dat wij ze ook zo opvatten.

Ik zou dit werkelijk kunnen zien als een beeld van Christus Die vandaag regeert. Hij regeert, Hij heeft medelijden met de behoeftigen en Hij heerst rechtvaardig onder Zijn volk. Zijn volk vormt de gemeente, en in de gemeente heeft Hij bepaalde wetten ingesteld die, als ze worden nageleefd, tot gerechtigheid en oordeel onder het volk zullen leiden. Zij die Hem volgen, zijn Zijn Koninkrijk. Zij die Zijn wet doen en Zijn woorden in acht nemen, zijn Zijn Koninkrijk. Als je Zijn wet doet, handel je dus in gerechtigheid. En Hij regeert over je in gerechtigheid, vrede, rechtvaardigheid enzovoort.

27

Psalm 110: Davids Zoon en Heere

Hoewel dat de langste psalm is die we bestuderen, heb ik daar niet de meeste opmerkingen over te maken. Ik wil graag dat we naar Psalm 110 gaan. Die is kort wat het aantal verzen betreft, maar rijk aan betekenis. Psalm 110 is zelfs het hoofdstuk uit het Oude Testament waaruit in het Nieuwe Testament vaker wordt aangehaald dan uit welk ander hoofdstuk ook. Dat wil zeggen dat de schrijvers van het Nieuwe Testament vaker uit Psalm 110 aanhaalden dan uit enig ander hoofdstuk van het Oude Testament. Dat laat ons zien hoezeer zij dit hoofdstuk beschouwden als een hoofdstuk over het christelijk geloof, de gemeente en Jezus.

Jezus Zelf haalde deze psalm aan toen Hij met de Farizeeën sprak over wie de Messias zou zijn en wiens zoon Hij zou zijn. Zij zeiden dat Hij de zoon van David zou zijn. Jezus zei toen: 'Wel, waarom noemde David Hem dan Heere en zei hij:'

Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken:
Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal
hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

PSALMEN 110:1

Jezus zei vervolgens dat dit een psalm van David was. Dat staat ook in het opschrift. Sommige moderne critici hebben geopperd dat David hem niet geschreven heeft, maar dat iemand anders hem over David geschreven heeft. Toch legde Jezus Zelf sterke nadruk op het feit dat David hem wel degelijk geschreven had en dat de woorden in vers 1 door David zelf waren uitgesproken. Als de Messias Davids zoon was, waarom zou David dan over de Messias spreken als zijn Heere? Mensen spreken gewoonlijk niet zo over hun eigen nakomelingen en hun eigen zonen. Wat Jezus daarmee te kennen gaf, is dat de Messias, zoals David Hem kende, niet alleen een mens zou zijn, maar de Zoon van God.

Laat me deze psalm voorlezen. Daarna zullen we bij een aantal verzen opmerkingen maken.

De HEERE strekt Uw machtige scepter uit vanuit Sion en zegt: Heers te midden van Uw vijanden. Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd. De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek. De Heere is aan Uw rechterhand, Hij verplettert koningen op de dag van Zijn toorn. Hij spreekt recht onder de heidenvolken, vult het slagveld met dode lichamen en verplettert hem die het hoofd is over een groot land. Hij drinkt onderweg uit de beek, daarom heft Hij Zijn hoofd omhoog.

PSALMEN 110:2-7

Het is duidelijk dat sommige van die verzen je heel bekend voorkomen als je het Nieuwe Testament hebt gelezen. Andere lijken heel duister en een beetje moeilijk te begrijpen. Maar ik geloof dat we de gedachtegang hier kunnen ontwarren als we die bezien in het licht dat het Nieuwe Testament erop werpt.

28

Christus regeert aan Gods rechterhand

Zoals ik al zei, wordt dit heel vaak aangehaald in het Nieuwe Testament. Alle uitspraken in het Nieuwe Testament over Jezus Die aan de rechterhand van God zit, zijn ontleend aan deze uitspraak, waarin God zei:

Ga aan Mijn rechterhand zitten totdat Ik Uw vijanden tot Uw voetbank maak.

De uitdrukking dat Jezus nu aan de rechterhand van God zit, werd bijna een spreekwoord. Ze werd heel vaak gebruikt in het Nieuwe Testament en is volledig gebaseerd op deze uitspraak in de Psalm.

In de Engelse vertaling staat het eerste woord LORD helemaal in hoofdletters. Dat betekent Jehovah God, de drie-enige God. De tweede keer dat het woord Lord in het vers voorkomt, staat het niet helemaal in hoofdletters. Het heeft een hoofdletter L, maar de letters o-r-d zijn klein. Dat vertelt ons dat het niet het woord Jehovah is. In feite is het een ander Hebreeuws woord, namelijk Adonai. Wanneer je in je Engelse Bijbel het woord Lord ziet met een hoofdletter L en kleine letters o-r-d, staat daar het woord Adonai.

Adonai betekent eenvoudig meester of heer, terwijl Jehovah, dat in de Engelse vertaling helemaal in hoofdletters staat, altijd naar God verwijst. Het tweede woord Lord wordt soms voor God gebruikt. Hij wordt soms Adonai genoemd, de Meester. Soms wordt het voor mensen gebruikt. Een slaaf zou zijn menselijke meester bijvoorbeeld Adonai noemen. Dat was een gangbare benaming voor de meester van een slaaf.

David spreekt dus over de Messias als zijn Adonai, als zijn Meester, om zo te zeggen. Hij zegt:

‘Jehova zei tegen mijn Meester.’ Daarmee bedoelt David de Messias. Jezus zit nu aan de rechterhand van God. Waar is dat? Dat is op een troon. Hij zit al op een troon, en Hij doet dat totdat al Zijn vijanden onder Zijn voeten gebracht zijn, dat wil zeggen: onder Zijn gezag.

Ik wil je aandacht vestigen op 1 Korinthe 15, om te laten zien hoe Paulus dit vers hier toepast. Op verschillende plaatsen past hij het op verschillende manieren toe. 1 Korinthe 15, vers 25, zegt:

Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. Immers, alle dingen heeft Hij aan Zijn voeten onderworpen. Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd.

1 KORINTHE 15:25-27

Dat wil zeggen dat God natuurlijk niet onder de voeten van Jezus is, maar dat alle andere dingen onder Zijn voeten zijn. Let op vers 25. Daar staat:

Want Hij moet regeren totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd.

Wat wordt daarmee gezegd? Er wordt gezegd dat Hij nu regeert. Hij zit nu op de troon. Hij regeert op dit moment en Hij zal regeren totdat alle vijanden onder Zijn voeten gelegd zijn.

Hoe weet Paulus dat? Omdat de Schrift dat zegt in Psalm 110. God zei tegen Jezus:

Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken:
Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

PSALMEN 110:1

Dat is de positie van iemand die als mederegent op de troon zit. Het betekent: totdat Ik Uw vijanden aan U onderwerp.

Daar is God nu mee bezig. Hij neemt degenen van ons die Zijn vijanden waren en brengt ons onder Zijn voeten, met andere woorden: onder Zijn gezag als Koning. Jij en ik waren ooit vijanden van God. Nu zijn we dat niet. Nu zijn we onder Zijn voeten, en

Hij is bezig Zijn vijanden tot Zijn voetbank te maken.

Dit zal op een van de twee manieren gebeuren, zoals we eerder hebben gezegd: óf door hun vrijwillige onderwerping aan het Evangelie, doordat ze christen worden en op die manier het Koninkrijk binnengaan, óf doordat ze bij Zijn wederkomst onder Zijn voeten vernietigd worden, wanneer Hij komt en hen oordeelt. Op de ene of de andere manier zullen al Zijn vijanden volledig onder Zijn gezag worden gebracht. Ze zullen óf vrijwillig Zijn volk worden, óf dat nooit doen en bij Zijn komst vernietigd worden. Dan zullen al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd zijn.

29

Regeren te midden van Zijn vijanden

Dan staat er:

De HEERE strekt Uw machtige scepter uit vanuit Sion en zegt:
Heers te midden van Uw vijanden.

PSALMEN 110:2

Ik heb al gezegd dat ik geloof dat Sion, wanneer het naar het Koninkrijk van God verwijst, een verwijzing naar de gemeente is. We hebben een passage in het Nieuwe Testament bekeken, Hebreëën 12:22, die erop wijst dat dit de juiste conclusie is.

Jehovah zal dus de staf van de kracht van de Messias vanuit de gemeente uitzenden. Zo lees ik het. De gemeente is het middel waardoor de kracht van Jezus wordt uitgeoefend. Zijn gezag en Zijn koninklijke heerschappij komen in de wereld van vandaag door de gemeente tot uiting.

Dat betekent niet dat wij op aardse tronen zitten en over de wereld regeren. Het betekent dat wij in Zijn gezag optreden en Zijn Naam dragen. Zoals Paulus zei, zijn wij ambassadeurs van God:

Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.

2 KORINTHE 5:20

zoals hij in de laatste verzen van 2 Korinthe 5 zei. Wij staan dus in de plaats van Christus als Zijn ambassadeurs en Zijn vertegenwoordigers, en natuurlijk als Zijn soldaten, zoals we zullen zien.

De opdracht wordt aan het einde van vers 2 aan Jezus gegeven:

Regeer te midden van Uw vijanden.

Ook dit maakt duidelijk dat Hij nu regeert, want wanneer Hij terugkomt, zal Hij geen vijanden meer hebben. In 2 Thessalonicenzen 1, vers 8, staat over Jezus' wederkomst:

wanneer Hij met vlamvend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

2 THESSALONICENZEN 1:8

Hij zal al Zijn vijanden vernietigen wanneer Hij terugkomt. Dan zal Hij er geen meer hebben. Dus als Hij te midden van Zijn vijanden regeert, zijn die nog niet vernietigd. Dat betekent dat de wederkomst nog niet heeft plaatsgevonden. Hij regeert nu in het Koninkrijk. Zijn Koninkrijk bestaat uit Zijn volk, en Hij regeert. Zijn Koninkrijk is vermengd met de koninkrijken van Zijn vijanden en doordringt die.

Toen de Farizeeën in Lukas 17 van Jezus eisten dat Hij hun vertelde wanneer het Koninkrijk zou komen, zei Hij:

Het Koninkrijk van God komt niet op waarneembare wijze. Men zal ook niet zeggen: Kijk, hier is het, of: Kijk, daar is het. Want zie, het Koninkrijk van God is in uw midden.

LUKAS 17:20-21

Dat wil zeggen dat er onderdanen van Gods Koninkrijk waren, discipelen van Jezus Christus, die de samenleving van de Joden al binnendrongen. Ze waren met hen vermengd. Hij regeerde te midden van Zijn vijanden. Zijn vijanden stonden daar die vraag te stellen. Jezus zei: 'Jullie weten het niet, maar Mijn Koninkrijk is jullie gelederen al binnengedrongen. Er bevinden zich al enkele leden van Mijn Koninkrijk in jullie midden.' De opdracht die hier aan Jezus wordt gegeven, is dus:

De HEERE strekt Uw machtige scepter uit vanuit Sion en zegt: Heers te midden van Uw vijanden.

PSALMEN 110:2

30

Het vrijwillige en heilige leger

Dan wordt in vers 3 tegen Jezus gezegd:

Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd.

PSALMEN 110:3

Er is haast geen mooier vers denkbaar, hoewel de betekenis uiterst duister is. Wat de bewoording betreft, heeft het een werkelijk prachtige poëtische cadans en zijn alle woorden schitterend. Maar wat betekent het?

Misschien zeg je: ‘Laat ik eens in een andere vertaling kijken.’ Ik vermoed dat als je tien verschillende moderne vertalingen bekijkt, je tien verschillende interpretaties krijgt. De reden daarvoor is dat de Hebreeuwse woorden heel moeilijk te interpreteren zijn. Sommige zinnen zijn in het Hebreeuws niet volledig. Het is niet gemakkelijk om vast te stellen hoe de woorden in het Hebreeuws met elkaar samenhangen. Daarom is de Hebreeuwse versie bijna net zo verwarrend als dit. Enkele van de betere deskundigen die ik over dit vers heb kunnen raadplegen, komen echter ongeveer tot de volgende uitleg.

Er staat:

Je volk zal zich vrijwillig aanbieden op de dag dat je je macht toont.

Het betekent dat er een gewillig leger van vrijwilligers zal zijn dat zich bij Zijn Koninkrijk aansluit. Het woord ‘macht’ betekent in het Hebreeuws eigenlijk militaire macht. Dus op de dag waarop Jezus ten strijde trekt, en dat is nu, zal Hij een gewillig leger van vrijwilligers hebben die komen om samen met Hem te dienen.

Dan staat er:

In de pracht van heiligheid, Dat slaat in feite op het leger. Letterlijk staat er in het Hebreeuws:

in de luister van heiligheid.

Dezelfde Hebreeuwse formulering spreekt soms over een schitterende uitdossing of een schitterende wapenrusting. Maar hier wordt in beeldspraak gezegd dat Zijn legers bekleed of uitgedost zijn met heiligheid, met een heilig karakter.

Dan staat er:

Uit de schoot van de dageraad komt de dauw van je jeugd.

Dat is heel moeilijk te interpreteren, maar de meeste nieuwere vertalingen geven er ongeveer de volgende betekenis aan:

Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd.

PSALMEN 110:3

‘Jeugd’ wordt daar als een verzamelnaam gebruikt. Het gaat dus om jonge mensen. Het gaat niet om Zijn jeugd als een periode in het leven van één persoon. Mijn jeugd is de tijd waarin ik jonger was. Dat is mijn jeugd. Nee, Hij spreekt over Zijn jeugd, de jonge mensen die naar Hem toe komen. Hij zegt dat ze naar Hem toe zullen komen als de dauw uit de schoot van de morgen. Hij spreekt in beeldspraak over dauw die uit de schoot van de morgen komt. Hij zegt dat Zijn volk, Zijn jonge mensen, op die manier zullen komen en zich als Zijn leger zullen verzamelen.

Als we al die beelden samenvoegen, en als we ons hierin niet vergissen, wordt er gezegd dat Jezus te midden van Zijn vijanden regeert. Toen Psalm 110 werd geschreven, lag dat nog in de toekomst, want David heeft het niet meer meegemaakt. Nu ligt het niet meer in de toekomst. Het gebeurt nu. Wij leven in deze tijd. Maar David voorspelde dat Jezus een leger van vrijwilligers zou hebben wanneer Hij Zijn militaire positie innam om oorlog te voeren tegen de duivel. Ze zouden uitgedost zijn met heiligheid en een heilig karakter, en zich even stil en spontaan verzamelen als de dauw op het gras. Zo zou je het kunnen begrijpen.

Als ik zeg stil en spontaan, bedoel ik dat er onmiddellijk een reactie komt. De uitverkorenen van God horen het Woord van God. Ze horen het evangelie, ze reageren en ze komen. Het is alsof de duivel zich plotseling omdraait en daar ineens dit enorme leger staat. Het kwam bijna net zo plotseling, stil en verrassend als de dauw die 's nachts op het gras verschijnt. Dit is in wezen wat sommige recentere vertalingen uit dit vers naar voren hebben proberen te brengen. Of ze het helemaal bij het rechte eind hebben, is niet zeker. Maar ik ben zeker bereid te geloven dat dit zo is, want meteen daarna, in elk geval in de verzen 5, 6 en 7, gaat het over strijd. Het lijkt er dus inderdaad

op dat het gaat over het bijeenroepen van een leger. Jezus is aan de rechterhand van God en regeert. Hij verzamelt een leger dat Zijn veldslagen voor Hem zal voeren, en door dat leger zal Hij te midden van Zijn vijanden regeren en de overwinning behalen.

31

Een eeuwig priesterschap met Gods eed

Nu is vers 4 een heel belangrijk vers. Het wordt vaak aangehaald in Hebreeën, in Hebreeën hoofdstuk 5 tot en met 7. Dit vers wordt daar waarschijnlijk niet minder dan drie, vier of vijf keer aangehaald. In vers 4 staat:

De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben:
U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.

PSALMEN 110:4

Dat wil zeggen: Jehova heeft gezworen:

en zal niet van gedachten veranderen: Jij bent voor altijd priester volgens de orde van Melchizedek.

Dit is de enige plaats in de Psalmen waar wordt gezegd dat de Messias een priester is. Bedenk dat de gezalfde een priester, een koning of een profeet kon zijn. Jezus is ze alle drie, en hier wordt ons verteld dat Hij een priester is. Hij is beëdigd, zoals iedere priester met een eed beëdigd moet worden. Jehova God heeft Hem voor eeuwig als priester beëdigd, en Hij zegt dat Hij geen berouw zal krijgen. Wanneer er staat dat Hij geen berouw zal krijgen, betekent dit dat God niet van gedachten zal veranderen.

Het doet denken aan wat God in 1 Samuel hoofdstuk 2 tegen Eli zei: zijn familie had weliswaar de belofte gekregen dat zij voor eeuwig priesters zouden zijn, maar God zei:

Daarom spreekt de HEERE, de God van Israël: Ik had duidelijk gezegd: Uw huis en uw familie zullen voor eeuwig voor Mijn aangezicht wandelen. Maar nu spreekt de HEERE: Er is bij Mij geen sprake van, want wie Mij eren, zal Ik eren, maar wie Mij verachten, zullen zelf veracht worden.

1 SAMUEL 2:30

Met andere woorden, God had ooit met een eed beloofd dat Eli's familie voor eeuwig priesters zou zijn. Maar omdat zij Hem verwierpen, zich van Hem afkeerden, Hem ongehoorzaam waren en tegen Hem in opstand kwamen, trok Hij de belofte in.

Maar hier zegt Hij:

Ik heb gezworen dat Jezus voor altijd priester zal zijn en daar kom ik niet op terug. Ik zal daarover niet van gedachten veranderen, want Jezus zal Mij nooit aanleiding geven daarop terug te komen. Hij zal nooit tegen Mij in opstand komen. Ik zal er nooit berouw van hoeven te krijgen.

Nu zegt Hij:

Jij bent voor altijd priester volgens de orde van Melchizedek.

32

Christus als Priester naar Melchizedek

Als je het Nieuwe Testament hebt gelezen of het boek Hebreeën hebt bestudeerd, klinkt deze uitspraak ons niet buitengewoon vreemd in de oren. We zijn namelijk zo vertrouwd met wat de schrijver van Hebreeën erover zegt. Maar voor David, die dit schreef, moet het heel vreemd hebben geklonken. De reden daarvoor is dat Melchizedek maar op één andere plaats in de Bijbel was genoemd. In het hele Oude

Testament wordt slechts twee keer naar Melchizedek verwezen. Eén keer is hier, en de andere keer is in Genesis hoofdstuk 14, waar slechts twee of drie verzen aan hem worden gewijd.

Hij is een man die Abraham ontmoette nadat Abraham ten strijde was getrokken en zijn neef Lot had bevrijd uit de macht van Kedor-Laomer en vier andere koningen. Abraham ontmoette een man die Melchizedek heette. Volgens Genesis was Melchizedek de koning van Salem en een priester van de allerhoogste God. Er gebeurden bepaalde dingen tussen hen die we uitgebreider zullen bestuderen wanneer we het boek Hebreeën behandelen. Daar gaan we nu niet op in.

Maar het interessante is dat van Melchizedek werd gezegd dat hij een priester van de allerhoogste God was. Wat daar zo opvallend aan is, is dat er geen godsdienst van de allerhoogste God bestond. Het is nogal moeilijk om een priester te hebben wanneer je geen godsdienst hebt. Een priester is iemand die offers brengt en tot een bepaalde godsdienstige groepering behoort. Maar in die tijd had Abraham geen kinderen. Daarom waren er geen Joden. Daarom was er geen Joodse godsdienst. Daarom bestond er geen georganiseerde ware godsdienst van de ware God. Toch werd van deze man Melchizedek, die Abraham ontmoette, gezegd dat hij een priester van de allerhoogste God was. Ook werd van hem gezegd dat hij de koning van Salem was.

In Hebreeën hoofdstuk 7 wordt duidelijk gemaakt dat de naam Melchizedek letterlijk „koning van de gerechtigheid” betekent. In het Hebreeuws betekent Melchizedek „koning van de gerechtigheid”. Ons wordt verteld dat hij de koning van Salem was. Salem is een andere vorm van het woord sjalom, oftewel vrede. De schrijver van Hebreeën vertelt ons dus dat hij ook de koning van de vrede is. Melchizedek was dus de koning van de vrede en de koning van de gerechtigheid, en tevens een priester van de allerhoogste God.

Dat is in wezen alles wat we uit Genesis over Melchizedek weten. Dan schrijft David 1.500 jaar later over de Messias dat Hij ook een priester zal zijn, naar de orde van Melchizedek. Dit moet de meeste Joden echt krankzinnig in de oren hebben geklonken, want zij kenden geen ander priesterschap dan het priesterschap van

Levi, dat wil zeggen: van Aäron. Mozes' broer Aäron en de Levieten vormden het enige priesterschap dat de Joden ooit hadden gekend: de orde van Aäron, de orde van de Levieten.

Toch zou de Messias een Priester zijn, maar niet van die orde. In Israël kon iemand die geen Leviet was, geen priester zijn. Maar Jezus was geen Leviet. Hij stamde uit de stam Juda, niet uit de stam Levi. Daarom zou Hij in Israël nooit als priester in aanmerking zijn gekomen. Hij was niet in de juiste familie geboren.

Maar David zegt dat de Messias een Priester zou zijn naar een andere orde, die helemaal niets met Levi te maken had, namelijk de orde van Melchizedek. De betekenis daarvan is heel diep, en daarom gaat de schrijver van Hebreeën er zo uitvoerig op in. In wezen wijst hij erop dat Melchizedek een verschijning van Christus vóór Zijn menswording lijkt te zijn geweest, wat wij een theofanie noemen. Melchizedek lijkt een theofanie te zijn van Christus, Die Abraham ontmoette. Hij werd als priester beschreven omdat Hij bij die gelegenheid priesterdienst voor Abraham verrichtte. Abraham gaf Hem tienden. Hij zegende Abraham, enzovoort. Hij deed de dingen die een priester doet. Ik geloof dat Jezus op dat moment in menselijke gedaante kwam en voor Abraham optrad in de rol van een Priester van God, aan Wie Abraham zijn tienden kon geven en door Wie hij gezegend kon worden.

Over de Messias wordt gezegd dat Hij zo'n zelfde soort Priester zal zijn. Dat wil zeggen: Hij zal precies als Melchizedek zijn. Ik geloof dat Hij God zal zijn Die in het vlees komt. Dat was ongetwijfeld een groot mysterie. Wanneer de Joden deze Schrift lazen, zullen ze niet geweten hebben waar die het over had: een Priester naar de orde van Melchizedek. Maar in Hebreeën wordt erop gewezen dat dit betekent dat Hij werkelijk de Zoon van God is en dat Hij werkzaam is in een priesterschap dat hoger is dan het priesterschap van Levi en Aäron.

33

De volhardende strijd en eindoverwinning

De laatste verzen hier gaan over de strijd. Ook nu weer hebben we over strijd gelezen in elk van de Psalmen die we hebben bestudeerd. Elke psalm waarin over de Koning wordt gesproken, vermeldt dat Hij Zijn vijanden onderwerpt. Gewoonlijk wordt er een bloedige strijd beschreven, zoals in hoofdstuk 45:

zoals in Psalm 45, waar de pijlen van de Koning het hart van Zijn vijanden treffen.

Hier wordt in vers 6 verwezen naar het volgende:

Hij spreekt recht onder de heidenvolken, vult het slagveld met dode lichamen en verplettert hem die het hoofd is over een groot land.

PSALMEN 110:6

Al deze dingen zouden een dubbele vervulling kunnen hebben. Ze zouden kunnen verwijzen naar de geestelijke strijd die op dit moment gaande is, of ze zouden kunnen verwijzen naar het oordeel dat komt wanneer Jezus terugkeert, het laatste oordeel. Mijn gevoel is dat het te maken heeft met de huidige geestelijke strijd. Dat baseer ik grotendeels op vers 7, waar staat:

Hij drinkt onderweg uit de beek, daarom heft Hij Zijn hoofd omhoog.

PSALMEN 110:7

Dit betekent dat Hij Zijn hoofd in overwinning zal opheffen. Waarom zal Hij Zijn hoofd in overwinning opheffen? Omdat vers 7 zegt:

Onderweg zal Hij uit de beek drinken.

Zit daar een of andere diepe geestelijke betekenis achter? Is de beek een of ander geestelijk iets? Ik denk het niet.

Ik denk dat er eenvoudigweg wordt gezegd dat een krijger die zijn vijand achtervolgt, geen tijd neemt om te gaan zitten en weer op krachten te komen wanneer hij honger krijgt. Als hij toevallig in de buurt van een beek is, stopt hij maar heel even. Of hij schept water met zijn handen en likt het uit zijn handen op, zoals het leger van Gideon deed. Wanneer je de vijand achtervolgt, wil je niet de tijd nemen om te stoppen en weer op krachten te komen. Maar als je omkomt van de dorst, stop je alleen lang genoeg om met je handen water te scheppen en het al rennend op te likken.

Ik geloof dat hier wordt gezegd dat Zijn achtervolging van Zijn vijanden, die in de verzen 5 en 6 wordt beschreven, meedogenloos zal zijn. Hij zal doorgaan totdat Hij heeft gewonnen. Omdat Hij deze voortdurende, meedogenloze strijd zal voeren en nergens tijd voor zal nemen, zal Hij de overwinning behalen.

Het lijkt mij over een langdurige strijd te gaan. De bewoording klinkt mij althans in de oren alsof het over iets langdurigs gaat, niet over een ogenblikkelijk oordeel bij Zijn wederkomst. Het gaat opnieuw over de strijd waaraan dit leger van mensen die zich vrijwillig aanbieden deelneemt. Denk eraan:

Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten. De HEERE strekt Uw machtige scepter uit vanuit Sion en zegt: Heers te midden van Uw vijanden. Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd. De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek. De Heere is aan Uw rechterhand, Hij verplettert koningen op de dag van Zijn toorn. Hij spreekt recht onder de heidenvolken, vult het slagveld met dode lichamen en verplettert hem die het hoofd is over een groot land. Hij drinkt onderweg uit de beek, daarom heft Hij Zijn hoofd omhoog.

PSALMEN 110:1-7

Dit leger van bereidwillige strijders, de gemeente, die er uit vrije wil voor hebben gekozen Hem te volgen en Hem te dienen, zal de overwinning behalen. En Zijn overwinning zal definitief en volledig zijn.

De Engelse vertaling waarop de spreker zich baseert, heeft hier het meervoud 'heads over many countries'; de HSV spreekt enkelvoudig over 'hem die het hoofd is over een groot land'. Vanuit de Engelse lezing verstaat de spreker dit als geestelijke, demonische hoofden over de volken, die Hij zal vernietigen.

Deze Psalmen spreken over de koninklijke pracht van de Messias. Veel van de Psalmen die we in toekomstige lezingen zullen bestuderen, zullen erover spreken dat Hij lijdt, vernederd wordt, arm is, enzovoort. De Psalmen spreken over verschillende aspecten van de Messias. En ik wilde de vier Psalmen die over Zijn koninklijke heerschappij spraken, allemaal tegelijk behandelen, al was het op een nogal gehaaste manier.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 2:2
- Deuteronomium 18:18
- Psalmen 2:1-12
- Psalmen 2:1
- Psalmen 2:3
- Hosea 11:4
- Lukas 19:14
- Johannes 19:15
- Handelingen 4:25
- Handelingen 4:27-28
- Psalmen 2:4
- Psalmen 2:6
- Jesaja 51:16
- Hebreëën 12:22
- Psalmen 2:7-9
- Psalmen 2:7
- Handelingen 13:33
- Psalmen 2:8
- Markus 16:15
- Mattheüs 28:18-20
- Psalmen 2:9
- Psalmen 2:8-9
- Psalmen 2:7-8
- Hebreëën 7:25

- Mattheüs 21:44
- Mattheüs 3:17
- Psalmen 2:10-12
- Psalmen 45:2
- Psalmen 45:3
- Psalmen 45:4-5
- Psalmen 45:6
- Psalmen 45:7-8
- Psalmen 45:9-10
- Psalmen 45:11-12
- Psalmen 45:13
- Psalmen 45:14-16
- Psalmen 45:17-18
- Psalmen 45:10
- Hooglied 5:10
- Lukas 4:22
- Psalmen 45:7
- Johannes 20:17
- Genesis 49:10
- Psalmen 45:8
- Spreuken 8:13
- Jesaja 53:3
- Psalmen 45:9
- 2 Korinthe 2:15
- Mattheüs 16:24
- Lukas 14:26
- Psalmen 45:14
- Psalmen 45:15-16
- Psalmen 45:17
- Psalmen 45:18
- Psalmen 72:1-20
- Psalmen 72:11
- Mattheüs 14:14
- Psalmen 72:14-15

- Psalmen 110:1
- Psalmen 110:2-7
- 1 Korinthe 15:25-27
- Psalmen 110:2
- 2 Korinthe 5:20
- 2 Thessalonicenzen 1:8
- Lukas 17:20-21
- Psalmen 110:3
- Psalmen 110:4
- 1 Samuel 2:30
- Psalmen 110:6
- Psalmen 110:7
- Psalmen 110:1-7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.